1974–75ஆம் ஆண்டு
நிதி நிலை அறிக்கை

முதலமைச்சர்

மாண்புமிகு

திரு மு. கருணாநிதி

அவர்கள் ஆற்றிய உரை

1974ஆம் ஆண்டு, மார்ச் திங்கள், 4ஆம் நாள்

தமிழ் நாடு முதல் அமைச்சர், மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி அவர்கள், 1974–75ஆம் ஆண்டிற்கான வரவு–செலவுத் திட்டத்தைச் சட்ட மன்றப் பேரவைமுன் வைத்து 1974ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 4ஆம் நாளன்று ஆற்றும் உரை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

1973–74ஆம் ஆண்டின் திருத்த மதிப்பீடுகளையும், 1974–75ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை மதிப்பீடுகளையும் அவையின்கண் வழங்கிட விழைகிறேன்.

“ கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்டு
என் ஆற்றுங்கொல்லோ உலகு ”

எனும் குறள்மொழிக்கொப்பக் கடமையாற்றிடும் இந்த அரசு, என்றும்போல் அண்ணாவழி நின்று தமிழகம் செழிக்க, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை தமிழ்மக்களின் திருமுன் வைக்கிறது.

2. அனைத்திந்திய அளவில் இன்று பெரியதொரு பொருளாதார நெருக்கடி குமுறிக்கொண்டிருக்கிறது. உற்பத்திக்குறைவும், பற்றாக்குறையும் கட்டுக்கடங்காத விலையேற்றமும், தேசிய மட்டத்தில் புரையோடிக் கொண்டிருக்கின்றன. மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பண்டங்கள் மட்டுமின்றி, தொழிலுக்கு அடிப்படைத் தேவைகளான மூலப் பொருள்கள், உலோகங்கள், எண்ணெய், உரம் போன்றவைகள் போதிய அளவிலும், தங்கு தடையின்றியும் கிடைப்பதற்கு வழியில்லாத சூழ்நிலை நாட்டின் பொருளாதாரத்தை வாட்டிக் கொண்டிருக்கிறது.

நாட்டளவில் தோன்றியிருக்கும் இந்நோய் களைந் தெறியப்படாதவரையில் அது நமது மாநிலத்திலும் பரவத் தொடங்குவதைத் தடுத்து நிறுத்துவது இயலாததாக ஆகிவிடக்கூடும். இந்நிலையில் நீண்டகால வளர்ச்சிக் கொள்கைகளை உருவாக்குவதும், திட்டங்கள் தீட்டிச் செயல்படுத்துவதும் மிகக் கடினமான பணியாகிவிட்டது. தேசிய மட்டத்தில் பொருளாதார நிர்வாகம் சீராகக் கையாளப்படாததால் எழுந்துள்ள இத்தகைய சிக்கல் குறித்து விவாதித்து தீர்வுகாண முதலமைச்சர்கள் மாநாடு ஒன்று உடனடியாகக் கூட்டப்பட வேண்டுமென்று நாம் பலமுறை வலியுறுத்தியிருக்கின்றோம். இதுகுறித்து விவாதித்து முடிவுகளை எடுக்க பல்வேறு கருத்துக்களைத் தமிழக அரசின் சார்பில் நான் டெல்லியில் நடைபெற்ற தேசிய வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களில் விளக்கிக் கூறியிருக் கின்றேன்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்.

3. இடர்ப்பாடும் இன்னலும் உறுதியற்ற நிலையும் தலைகாட்டும் இப்பின்னணியில் நாட்டின் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் எப்படி வகுக்கப்பட வேண்டும் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். 53,411 கோடி ரூபாய் அளவிலான திட்ட வரைவு அறிவிக்கப்பட்டு அதனை தேசிய வளர்ச்சி மன்றமும் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், விலைவாசி உயர்வினாலும், மூலப் பொருள்கள் கிடைக்காமையாலும் திட்டத்தின் அளவு தேய்ந்து கொண்டே வருகிறது. விலைவாசிகளைக் கட்டுப் படுத்துவதற்குத் தேவையான கருவிகளாம் நாணயக் கொள்கை, வரிவிதிப்புக் கொள்கை ஆகியவை மத்திய அரசினிடத்தே உள்ளன. பண வீக்கத்தை மட்டுப் படுத்துகிற முயற்சியிலும் மத்திய அரசு ஆர்வம் காட்டாமல் விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே போகிற சூழ்நிலையில் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துவோம் என்ற முழக்கம் மட்டும் எழுப்பப்படுமேயானால் எண்ணியவாறு திட்டம் செயல்படுவதற்குப் பதிலாக நாம் விரும்பி ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத "திட்ட

விடுமுறை" வலிய வந்து நுழைந்து விடுமோ என்று அஞ்சுகிறேன். இந்த அச்சத்தை உறுதிப்படுத்துகிற வகையிலேதான் மத்திய அரசு நமது மாநிலத்திற்காக நாம் வகுத்தளித்த திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் வழங்குவதில் இன்னும் ஒரு திட்டவட்டமான முடிவிற்கு வராமல் இருக்கிறது. நமது மாநிலத்திற்கு, 1,532 கோடி ரூபாய்க்கான ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை வகுத்து மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி வைத்தோம். நமது மாநிலத் திட்டக்குழு கோடிட்டுக் காட்டிய நீண்ட காலத் திட்டத்திற்கான அடிப்படை நோக்கங்களைக் கருத்தில் கொண்டு நமது திட்டம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இத்திட்டத்தினைக் குறித்து மத்திய அரசினருடன் பல முறை பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தியுள்ளோம். மாநில அளவில் திட்டம் தீட்டுவதற்கு வெளிச்சந்தையில் நமது தேவைக்கான கடன் எழுப்புவது, வங்கிகளிட மிருந்து கடன் பெறுவது இவையெல்லாம் மத்திய அரசின் அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்டவை. மேலும், மத்திய அரசு ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு நிதி உதவியும் வழங்கிட வேண்டும். ஆனால், இதுவரை ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு மாநிலங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் உதவியின் அளவும், ஒப்பளிக்கப்படும் கடன்களின் அளவும் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. இந்த நிலையில் நமது மாநிலத்திற்கான ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இறுதி வரைவை அவை முன் வைப்பதற்கு இயலாததற்காக வருந்துகிறேன்.

மாநிலத் திட்டம் என்பது அம்மாநிலத்திலே ஏற்படுகிற மொத்த வளர்ச்சிப் பணிகளின் ஒரு பகுதியே என்பதை இம்மாமன்றம் நன்கு உணரும். வளர்ச்சிப் பணிகளின் ஏனைய முக்கியமான பகுதிகள் மத்தியத் துறை, தனியார் துறை திட்டங்களாகும். மத்தியத் துறை திட்டத்திலும், தனியார் துறை திட்டத்திலும் செய்யப்படுகிற அனைத்திந்திய முதலீட்டில் நியாயமான பகுதி தமிழ்நாட்டுக்குக் கிடைக்கச் செய்வதன் அவசியத்தை நாம் அனைவரும் வற்புறுத்தி வந்துள்ளோம். அனைத்திந்திய அளவில் பல்வேறு தொழில்களிலும் போக்குவரத்திலும் மத்திய அரசு ஏராளமான முதலீடு

செய்து வருகிற போதிலும், தமிழ்நாட்டிற்கு நியாயமாகக் கிடைக்க வேண்டிய பங்கு, தொடர்ந்து மறுக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. ஐந்தாவது திட்டக் காலத்திலேனும், இந்த அநீதி இழைக்கப்படக்கூடாது என்று மத்திய அரசிடம் பலமுறை வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளோம்.

ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட வரைவில் மத்திய அரசுத் திட்டங்களில் நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் புதிய திட்டப் பணிகளுக்கு வழிவகை செய்யப்படவே இல்லை என்பதை நான் தேசிய வளர்ச்சி மன்றத்தில் சுட்டிக் காட்டினேன். நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்க வேலை, அதனைச் சார்ந்து 1,000 மெகாவாட் மின் உற்பத்தி நிலையம், சேது சமுத்திரக் கால்வாய்த் திட்டம், புதிய உரத் தொழிற்சாலைகள், எண்ணெய் சுத்திகரிப்புச் சாலை போன்ற புதிய திட்டங்களைக் குறித்த முடிவுகளில் விரைவான போக்கைக் காண முடியவில்லை. அண்மையில் நடந்த தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவின் கூட்டத்தில் பிரதமரும் திட்ட அமைச்சரும் நம் முறையீடுகளை விரைவில் கவனித்து திட்டத்தில் சேர்ப்பதற்கு ஆவன செய்வதாக உறுதியளித்தனர். திட்டத்தின் இறுதி வடிவத்தில் நாம் அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்துள்ள இவை சேர்க்கப்படுமென நம்புகிறேன்.

4. மத்திய நிதி உதவியிலும் முதலீடுகளிலும் தமிழ்நாட்டிற்கு நியாயமான பங்களிக்குமாறு கேட்கும் பொழுது மத்திய அரசின் நிறுவனங்களும் அதிகாரிகளும் அதைத் தட்டிக்கழிக்க ஒரு விபரீதமான கருத்தைக் கூறுகிறார்கள். ''தமிழ்நாடு மிக முன்னேற்றமடைந்த மாநிலம். ஆகவே, தமிழ்நாட்டிற்கு அதிக உதவி தேவையில்லை'' என்பதுதான் அந்தக் கருத்தாகும். கல்வி, மருத்துவம் போன்ற பணிகளுக்கு இம்மாநிலம் செய்கிற அதிகச் செலவு, மேலும் இம்மாநிலத்திலுள்ள தனி நபர் வருமானத்தின் அளவு, இவைகளை மட்டும் கருத்தில் கொண்டு இப்படி அவர்கள் வாதிடுகிறார்கள்,

முன்னேற்றப் பாதையை நோக்கி நமது மாநிலம் நடை போடுவதையே ஒரு குற்றமாகக் கருதி, முழுமையான முன்னேற்றம் அடைந்து விட்டதாகக் கூறி, முன்னேற்றத்திற்கான நிதி ஆதார வாயில்களின் கதவுகளைத் தாளிடுவது முறையல்ல என்பதை நான் பலமுறை விளக்கியிருக்கிறேன்.

நிதி ஆணைக்குழு.

5. நிதி வசதிகளை மாநிலங்களுக்கிடையே பகிர்ந்தளிப்பதில் தற்போது கையாளப்பட்டு வரும் முறைகள் மனநிறைவு தருவதாக அமையவில்லை. ஆவலுடன் எதிர்பார்த்த ஆறுவது நிதி ஆணைக்குழுவின் பரிந்துரைகள் தமிழ்நாட்டை ஏமாற்றத்திற்கு ஆளாக்கியுள்ளன. கடன் தவணைகளில் சலுகை வேண்டுமென்று நம் மாநிலத்தின் சார்பில் வலியுறுத்தப்பட்ட கோரிக்கை ஒன்றுமட்டுமே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதல்லாமல் வேறு பயனெதுவும் கிட்டவில்லை.

பின்தங்கிய மாநிலங்கள் என்ற காரணத்தைக்காட்டி வேறு சில மாநிலங்களுக்கு தேவைக்கு மேலாகவே "நிர்வாகத்தின் தரத்தை உயர்த்துதல்" (Upgrading standards of administration) என்ற கணக்கில் நிதி வசதிகளை வாரி வழங்கிய ஆறுவது நிதி ஆணைக்குழு நம்முடைய மாநிலத்திற்குப் பெரிய அநீதியை இழைத்துள்ளது.

பல்வேறு சமூகப் பணிகளுக்கு அனைத்திந்திய அளவில் நபர்வாரியாகச் செய்யப்படுகின்ற செலவைவிட குறைவாக செலவு செய்யும் மாநிலங்களுக்குக் கூடுதல் மானியங்கள் அளிப்பதை ஆறுவது நிதியாணைக்குழு தன்னுடைய கொள்கையாகக் கொண்டது மாநிலங்களுக்கிடையே ஏற்றத்தாழ்வை மேலும் பெருக்குவதற்குக் காரணமாக அமையும்.

தன்னுலியன்றவரை வசதிகளைத் திரட்டி, சிக்கனமாகவும் சீராகவும் வளர்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொண்டுள்ள நம்மைப் போன்ற மாநிலங்களுக்குக் கிடைத்த பரிசு, அந்தப் புள்ளி விவரங்களைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு வேறுசில மாநிலங்களுக்கு அதிக உதவி கொடுத்து நமக்குக் குறைத்துவிட்டதுதான்.

ஆண்டுத் திட்டம் 1974–75.

6. ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் முதல் ஆண்டுத் திட்டத்தின் அளவும் இன்னும் இறுதியாக வரையறுக்கப்படவில்லை. இதுகுறித்து, திட்ட ஆணைக் குழுவின் துணைத் தலைவரிடம் நான் பலமுறை நேரில் பேசினேன். வரும் ஆண்டிலும், நடப்பு ஆண்டில் கொடுக்கும் அளவிலேயே உதவி கொடுப்பதாக மத்திய அரசு கூறியிருப்பதை நாம் எதிர்த்து வாதாடியுள்ளோம். மதுவிலக்கினாலும் பேரிழப்பு ஏற்படுகிறது. நிதிக்குழுவின் பரிந்துரைகளும் இழப்பை ஈடுகட்டுவதாக இல்லை. இந்த நிலையில் நடப்பு ஆண்டு உதவியே, வரும் ஆண்டுக்கும் மத்திய அரசு வழங்குவதாக இருந்தால் நடப்பாண்டைவிட, வரும் ஆண்டு நம் திட்டத்தின் அளவு குறைந்து விடுவதை எப்படித் தடுக்க முடியும்?

நடப்பு ஆண்டில் 129 கோடி ரூபாய்க்கான திட்டம் செயலில் இருக்க, வரும் ஆண்டிற்கு 109-ல் இருந்து 118 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஆண்டுத் திட்டம் இருக்கலாம் என்று திட்டக்குழுவினர் பரிந்துரைத் தார்கள். நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட அளவு 25,000 கோடி ரூபாயாக இருக்க, ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட அளவு 53,411 கோடி ரூபாய் என்று தேசிய மட்டத்தில் கூறிவிட்டு, வரும் ஆண்டின் திட்டம் நடப்பு ஆண்டின் திட்டத்தைவிட குறைவாக அமைவது பொருத்தமாக இருக்காது என்று நாங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளோம். இப் பேச்சுவார்த்தைகளின் பயனாகக் கூடுதல் உதவி கிடைக்குமென எதிர் பார்க்கிறோம். ஆகவே, 1974–75-ல், 150 கோடி ரூபாய் அளவுள்ள திட்டத்தை நிறைவேற்ற இயலும் என்பதற்கான அறிகுறிகள் தென்பட்டுள்ளன.

திட்டமிடாத திட்டம்—
அது,
கற்பனையில் பெரிதாகவும்
காரியமாற்றுவதில் சிறிதாகவும்
வடிவெடுக்கும் நிலைமை—
அதிலும்
நிச்சயமற்ற தன்மை—

இத்தகு காரிருளுக்கிடையிலேயும் தமிழகத்தின் எதிர் கால நல்வாழ்வுக்கான ஒளிவிளக்கை அணைந்து போகாமல் காப்பாற்ற நமது சக்திக்கேற்ப, நிதி வசதிகளைத் திரட்டுவதிலும் நிர்வாக இயந்திரத்தை இயக்குவதிலும் முனைப்பாக இருந்து பல புதிய வளர்ச்சித் திட்டங்களை இயன்ற அளவு நிறைவேற்ற நமது அரசு முன்வந்துள்ளது. சமூக நல, பொருளாதார மேம்பாட்டுக்குத் தமிழ்நாட்டு மக்களின் நெஞ்சார்ந்த ஒத்துழைப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதில் அரசு, கண்ணும் கருத்துமாயிருக்கும்.

வேளாண்மை.

7. தமிழகத்தின் உயிர்நாடித் தொழிலாக விளங்குகின்ற வேளாண்மை வளர்ச்சிக்கு இந்த நிதிநிலை மதிப்பீட்டில் பல தலைப்புகளின் கீழ் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

சிறுபாசனம், பெரும்பாசனம் குறித்த செலவு, வேளாண்மை விசையேற்றங்களினால் மின்சார வாரியத்திற்கு ஏற்பட்ட இழப்பை நிறைவு செய்ய கொடுக்கப்படும் உதவித் தொகைகள் தொடர்பான ஏனைய செலவினங்கள், வேளாண்மை இயக்குநரின் கீழ் இயங்கும் வேளாண்மைத் துறைச் செலவு உட்பட வேளாண்மை மேம்பாட்டிற்காக 1974–75-ல் செய்யப்பட்டுள்ள மொத்த நிதி ஒதுக்கம் சுமார் 68·81 கோடி ரூபாயாகும். இவற்றிற்கும் மேலாக, வேளாண்மை மேம்பாட்டிற்காக நிதி உதவும் நிறுவனங்களின் ஆதாரங்களையும் நாம் முழு அளவில் பயன்படுத்தி வருகிறோம். இந்த ஆதாரங்களைக் கொண்டு 1974–75-ல், நீண்டகாலக் கடனாக 17 கோடி ரூபாயும், குறுகிய கால—நடுத்தர காலக் கடன்களாக 81 கோடி ரூபாயும் கொடுக்கப்படும். 1974–75 நிதிநிலை திட்ட மதிப்பீட்டில் குறிப்பாக அயன மண்டலப் (Tropical)

பழ ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்றினையும், குடுமியான் மலையில் உள்ள அண்ணா பண்ணையில் அரசு வேளாண்மைப் பயிற்சி நிறுவனம் ஒன்றினையும் நிறுவுதல், ஆராய்ச்சிப் பணிகளை வலுப்படுத்துதல், மாநில அரசுப் பண்ணைக் கழகம் (State Farms Corporation) ஒன்றினை அமைத்தல் ஆகியவை அடங்கும். சர்க்கரை ஆலைப் பகுதிகளிலும் அவற்றைச் சுற்றிலும் சாலை மேம்பாட்டிற்காக ஒரு கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1974—75ஆம் ஆண்டில், 67·93 இலட்சம் ஏக்கர் பரப்பளவில் உயர் விளைச்சல் தரும் பயிர் வகைகளைப் பயிரிடும் திட்டம் முனைந்து மேற்கொள்ளப்படும். பயிரிடு தேவைப் பொருள்களான உரங்கள், பூச்சி கொல்லி மருந்து ஆகியவை நமது தேவைக்கும் நாம் எதிர்பார்க்கும் அளவிற்கும் மிகவும் குறைவாகக் கிடைப்பது ஆளுநர் உரையிலேயே குறிப்பிடப்பட்டது. இந்நிலையில், உரங்கள், பூச்சிகொல்லி மருந்துகள் போன்ற பொருள்களின் விலை உயர்வு, பற்றாக்குறை ஆகியவற்றை நாம் சமாளிக்க வேண்டும். நம் மாநிலத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படும் உரங்களையேனும் மாநிலத்தில் பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதைக் கட்டுப்படுத்த நமக்கு அதிகாரமளிக்கும்படி மத்திய அரசை நாம் கேட்டுள்ளோம். உற்பத்தி செய்யப்படும் உரங்களின் பெரும் பகுதியினைப் பகிர்ந்தளிக்கும் பொறுப்பைத் தனிப்பட்ட வியாபாரிகள் கையில் விட்டு வைத்துள்ள மத்திய அரசின் தற்போதைய கொள்கை, உரங்களைச் சரியான முறையில் பகிர்ந்தளிப்பதற்குத் தடையாக அமைந்துள்ளது. தேசிய அளவிலும் அனைத்து நாடுகள் அளவிலும் உள்ள உரப் பற்றாக்குறையைக் கருத்திற் கொண்டு, மத்திய அரசு இக் கொள்கையை மறு பரிசீலனை செய்து நாம் கோரியபடி உரப் பகிர்ந்தளிப்பு கட்டுப்பாட்டு முறையைச் செயலுக்குக் கொண்டுவர மாநில அரசுக்கு அதிகாரமளிப்பதில் இனியும் காலம் தாழ்த்துவது நல்லதல்ல.

கால்நடை வளர்ப்பும் மீனளமும்.

8. கால்நடை வளர்ப்புத் துறைக்காக 5.26 கோடி ரூபாயும், மீனளத் துறைக்காக 5.32 கோடி ரூபாயும் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. தமிழ் நாடு அரசு நிறுவியுள்ள கோழிப் பண்ணை வளர்ச்சிக் கழகம் தனது நடவடிக்கைகளை விரிவுபடுத்தியுள்ளது. படித்த இளைஞர்கள் சுமார் 500 பேருக்கு இக்கழகம் வேலை வாய்ப்பு அளிக்கிறது.

1974–75ஆம் ஆண்டில் மேலும் 25 கால்நடை மருந்தகங்கள் தொடங்கப்படும். தமிழ் நாடு பால் வளர்ச்சிக் கழகம், பால் வளத்துறை இவற்றின் ஆதரவின்கீழ் இம்மாநிலத்தில் பால் பண்ணை வளர்ச்சி தொடர்ந்து விரிவுபெற்று வருகிறது. பால் வளப் பெருக்கத் திட்டம் (Operation Flood Programme) தொடர்ந்து செயல்படும். இதற்கென 1974–75ஆம் ஆண்டில் மொத்தம் 3.80 கோடி ரூபாய் செலவிடப் படும்.

1972ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதத்தில் நாள் ஒன்றுக்கு சுமார் 69,000 லிட்டர் பால் கிடைத்ததற்கு மாறாக, இப்போது இத்திட்டத்தின் பயனாக 1,05,000 லிட்டர் பால் கிடைக்கிறது. மேலும், இத்திட்டத்தின் காரணமாக சுமார் 6,000 பேர்களுக்கு, பெரும்பாலும் கிராம மக்களுக்கு, கடன் உதவியும் அதன் தொடர்பாக வேலை வாய்ப்பும் கிடைத்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

மீனளத் துறையின் படகு கட்டும் பணி விரிவடைந்து வருகிறது. மீனளத் துறையின் வாணிகத் தன்மைகளை முழு அளவில் வளர்ச்சி பெறச் செய்து பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காக மீனள வளர்ச்சி அமைப்பு ஒன்றை நிறுவ அரசு கருதியுள்ளது. படகு கட்டுதலும், வழங்குதலும் இத்துறையின் வேறு பல நடவடிக்கைகளும் இவ்வமைப்பின் பொறுப்பிலிருக்கும்.

பாசனம்.

9. பாசன வசதிகளைப் பெருக்குவதற்காக வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் 30·83 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. கீழ்க்காணும் புதிய திட்டங்களுக்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது :—

மதுரை, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் பெரியாற்றுக் கால்வாய்களுக்கு மேம்பாடுகள் ;

வடஆற்காடு மாவட்டத்தில் சாத்தனூர் கால்வாய்க்கு நீர் விடும் அணைக்கட்டின் மேல் பகுதியில் வலது பக்கக் கால்வாய் வெட்டுதல் ;

மதுரை மாவட்டம், பழனி வட்டத்தில், ஆயக்குடி கிராமத்தில், வரதமா நதியின் குறுக்கே நீர்த் தேக்கம் அமைத்தல் ;

கோவை மாவட்டம், தாராபுரம் வட்டம், வட்ட மலைக்கரை ஓடைக்குக் குறுக்கே நீர்த் தேக்கம் அமைத்தல்;

கோவை மாவட்டம், பவானி வட்டத்தில் காக் கையனுர் கிராமத்தருகே வறட்டுப் பள்ளத்தின் குறுக்கே நீர்த்தேக்கம் அமைத்தல்;

கோவை மாவட்டம், கோபி வட்டத்தில் குண் டேரி பள்ளத்தின் குறுக்கே நீர்த்தேக்கம் அமைத்தல்;

திருநெல்வேலி மாவட்டம், செங்கோட்டை வட்டத்தில் குண்டாற்றின் குறுக்கே நீர்த் தேக்கம் அமைத்தல்.

மேலும், சிறுபாசன சிறப்புத் திட்டங்களுக்காக நாம் 4.51 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளோம். தற்பொழுது, இத்திட்டத்தின் கீழ் 725 வேலைகள் நடந்து வருகின்றன. இவைதவிர, பாசன வசதிகளின் பராமரிப்புக்கும் சீரமைப்புக்கும் 11.44 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப் பட்டுள்ளது.

ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் அரசு மேற்கொண்ட நீர்ப்பாசன வசதிகளில் பல, ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. இவைகளைச் சீர்செய்து தரத்தை உயர்த்துவதன் மூலம், விவசாயிகளுக்குப் பயன் கிடைக்குமென்ற வகையில் இதற்கான ஒரு திட்டத்தைத் தீட்டி, செயல்பட, வரும் ஆண்டில் 50 இலட்சம் ரூபாய் தனியாக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

குடிமராமத்து.

10. வாய்க்கால்களில் குடிமராமத்து செய்யும் பணி ஊராட்சிகளிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிற இடங்களிலெல்லாம் பல்லாண்டுகளாகச் சரிவர நடைபெறவில்லை என்பதை அரசு அறிந்துள்ளது. இப்பணியை நிறைவேற்ற விவசாயிகள் கொடுக்க வேண்டிய பங்குத் தொகையைக் கொடுக்கத் தயங்குவதும், ஏக்கருக்கு 2.5 ரூபாய் செலவு செய்யலாமென உயர் வரம்பு வைத்து வரையறை செய்திருப்பதால் அத்தொகை இப்பணியை மேற்கொள்ளுவதற்குப் போதாமல் இருப்பதும் இதற்குக் காரணங்களாகும். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட ஊராட்சிகளுக்குப் பயனளிக்கிற வாய்க்கால்களில் குடிமராமத்து செய்யும் பணியை 1971-லிருந்து தஞ்சை மாவட்டத்தில் பொதுப் பணித் துறை நேரடியாக நிறைவேற்றியுள்ளது. எல்லா மாவட்டங்களிலுமே இவ்வாறு செய்யலாமென அரசு இப்போது முடிவு செய்துள்ளது. இப்பணிக்காகும் செலவை அரசும் ஆயக்கட்டுதாரர்களும் 4 : 3 என்ற விகிதாச்சாரத்தில் பகிர்ந்துகொள்வர். இப்பணியைப் பொதுப் பணித்துறை நிறைவேற்றுவதற்கும் பயனடைபவர்களிடமிருந்து பங்குத் தொகை வசூலிப்பதற்கும் சட்டம் கொண்டுவரப்படும். இந்த ஏற்பாட்டின்கீழ், சுமார் 4,000 கிலோமீட்டர் நீளமுள்ள வாய்க்கால்களில் குடிமராமத்துப் பணியைப் பொதுப் பணித்துறை மேற்கொள்ளும். முக்கியமான இக்கால்வாய்களை உரிய தரத்துக்கு மேம்படுத்த இவ்வேற்பாடு பெரிதும் உதவும்.

நிலத்தின் கீழுள்ள நீர்வளம்.

11. நிலத்தின் கீழுள்ள நீர்வளங்களை ஆராய்ந்து பயன்படுத்தும் திட்டம் நல்ல முறையில் செயல்பட்டு வருகிறது. 1970இல் நிறுவப்பட்ட இந்தத் துறை ஆண்டுக்கு ஆண்டு விரிவடைந்து தேவைகளை நிறைவு செய்து வருகிறது. இந்தத் துறைக்குத் துணையாக, நிலத்தின் கீழுள்ள நீர்வளங்களை ஆராயும் நிறுவனம் (Ground Water Research and Training Institute) ஒன்று அமைத்திடவும் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

காவிரிப் பிரச்சினை.

12. தொன்றுதொட்டு தமிழகத்தின் நிலவளம் பெருக்கிட நீர்வளம் வழங்கிடும் பெரியதோர் பாசன ஆதாரமான காவிரியாறு 1924ஆம் ஆண்டு ஒப்பந்தப்படி நமக்குத் தொடர்ந்து பயன்பட வேண்டும் என்ற நமது நியாயமான வாதத்திற்கு ஏற்ற முடிவை எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆயினும், இப்பிரச் சினைக்கு தீர்வு காண்பது நீண்டகாலமாக தாமதப்பட்டு வந்துள்ளது. தமிழ்நாடு, கர்நாடகம், கேரளம், ஆகிய மாநில முதல்வர்களின் கூட்டத்தின் தொடர்பாக மத்திய அரசு நிறுவிய தகவல் ஆராயும் குழு (Fact Finding Committee) தனது அறிக்கையை மத்திய பாசன-மின்விசை அமைச்சகத்திடம் அளித் துள்ளது. அந்த அறிக்கையின்மீது மத்திய அரசு விரைவில் முடிவு காணவேண்டுமென்று நான் கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன்.

மின்சாரம்.

13. நம் மாநிலத்தின் நபர்வாரி மின்விசை பயன் படுத்தப்படும் அளவு 1967ஆம் ஆண்டில் 98 யூனிட்டு களாக இருந்தது, நடப்பு ஆண்டில் 133 யூனிட்டுகள் என்ற அளவை எட்டியுள்ளது. இது நமது தொழில் துறை, வேளாண்மைத் துறை, மக்களின் வசதிகளை நிறைவு செய்யும் பணி ஆகியவற்றின் வளர்ச்சி வேகத்தைக் காட்டுகிறது.

1969-ல் அறிவிக்கப்பட்ட எல்லா கிராமங்களுக்கும் மின்னொளி வழங்குதல் என்ற தீவிரத் திட்டத்திற்கிணங்க, தமிழ்நாட்டில் உள்ள சுமார் 60,000 கிராமங்கள், குக்கிராமங்களில், 97 சதவீத கிராமங்களுக்கு மின்னொளி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும், மொத்தமுள்ள சுமார் 24,000 அரிசன குடியிருப்புகளில் இந்தத் திட்டத்தின்படி சுமார் 23,000 குடியிருப்புகளுக்கு மின் விளக்கு வசதி அமைத்துத் தரப்பட்டுள்ளது.

இந்த அரிசன குடியிருப்புகளில் எரிகின்ற தெரு விளக்குகளுக்கு ஆகும் மின் கட்டணத்தை அரசே ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது.

கடந்த இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக, தவிர்க்க முடியாத நிலையில் மின்சாரப் பற்றுக்குறை ஏற்பட்டதால் தொழில் துறையிலும் வேளாண்மைத் துறையிலும் மிகக் கடுமையான பிரச்சினைகளை நாம் சந்திக்க நேர்ந்தது இந்த அவைக்கு நன்கு தெரியும்.

மேட்டூரிலும் தூத்துக்குடியிலும் புதிய அனல் மின் உற்பத்தி நிலையங்களுக்கும், நெய்வேலியில் 1000 மெகாவாட் அனல் மின்விசை நிலையம் ஒன்றுக்கும் அனுமதி வழங்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி நாம் மத்திய அரசிடம் பன்முறை வற்புறுத்திக் கூறி வந்துள்ளோம். தூத்துக்குடியில் அனல் மின்விசை நிலையம் நிறுவ மத்திய அரசு அனுமதி வழங்கியுள்ளது. எனினும், நெய்வேலியில் இரண்டாவது சுரங்கம் வெட்டுவதற்கும் அத்துடன் இணைந்த மின்விசை உற்பத்தி நிலையம் நிறுவுவதற்கும் இன்னும் அனுமதி வழங்கப்படவில்லை. மேட்டூரிலும் ஓர் அனல் மின்விசை நிலையம் நிறுவிட வேண்டும் என்கின்ற நமது வேண்டுகோளும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. மேற்கு மலைத்தொடர்களிலும், ஒகனெக்கலிலும் நிறுவப்பட வேண்டிய நீர் மின்விசை உற்பத்தி நிலையங்களையும் உடனடியாக மேற்கொள்ளவேண்டியதன் அவசர அவசியத்தையும் நாம் பன்முறை எடுத்துக் கூறியுள்ளோம்.

நமது அன்றாட மின்விசைத் தேவை சராசரியாக 235 இலட்சம் யூனிட்டுகளாகும். அவற்றில் 50 சத வீதம் தொழில் துறைக்கும் 25 சதவீதம் வேளாண்மைத் துறைக்கும் மீதமுள்ள 25 சதவீதம் மற்ற உபயோகங்களுக்கும் செலவிடப்படுகிறது. மாநிலத்தில் நெய்வேலி உட்பட மின்விசை உற்பத்தி அளவு 196 இலட்சம் யூனிட்டுகளாகும். எனவே, 39 இலட்சம் யூனிட்டுகள் பற்றுக்குறை ஏற்படுகிறது. இந்தப் பற்றுக்குறையை அண்டை மாநிலங்களிலிருந்து மின்சாரத்தை விலைக்குப் பெற்று நிறைவு செய்தாகவேண்டியுள்ளது. அண்டை மாநிலங்களிலும் மின்விசைத் தேவைகள் நாளுக்கு நாள் உயர்ந்து செல்கின்றன. அதன் விளைவாக, உற்பத்தி அளவுக்கும் தேவைப்படும் அளவுக்கும் வேறுபாடு விரிவடைந்துகொண்டே செல்கிறது. இவ்வளவு விளக்கங்களுக்குப் பிறகும், மத்திய அரசு நமது மின்சாரத் தேவையின் அளவை குறைவாக மதிப்பிட்டு, நமது திட்டங்களுக்கு அனுமதி கொடுப்பதில் காலம் தாழ்த்துவது எதிர்காலத்தில் நமது மாநிலப் பொருளாதார வளர்ச்சியில் கடுமையான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

முடிந்தவரையில் நமது மாநிலத்து மின்சாரப் பற்றுக்குறையை ஈடுகட்டுவதற்கு அண்டை மாநிலங்களில் கிடைக்கின்ற அளவுக்கு மின்சாரத்தை வாங்கிப் பயன்படுத்த முயற்சி செய்யும்போது அதற்கு அதிக விலை கொடுத்தாகவேண்டியிருக்கிறது. 1969ஆம் ஆண்டில் கேரளாவிலிருந்து யூனிட் ஒன்றுக்கு ஐந்து பைசா என்று வாங்கிக் கொண்டிருந்ததற்கு மாறாக, இப்போது யூனிட் ஒன்றுக்கு எட்டு பைசா வீதம் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அதைப் போலவே, நெய்வேலியிலிருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் மின்சாரத்திற்கு 1969-ல் யூனிட் ஒன்றுக்கு 5·9 பைசா என்று வாங்கிக்கொண்டிருந்ததற்கு மாறாக, இப்போது ஒரு பகுதி மின்சாரத்திற்கு யூனிட் ஒன்றுக்கு 8·48 பைசா வீதமும், இன்னொரு பகுதி மின்சாரத்திற்கு இதைவிட இன்னும் அதிகமாகவும் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. இப்படி வாங்கப்படுகிற

மின்சாரத்தையும், நாம் உற்பத்தி செய்யும் மின் சாரத்தையும் உயர் அழுத்த (High Tension) மின்சாரத்திலிருந்து குறைந்த அழுத்த (Low Tension) மின்சாரமாக மாற்றி பயன்படுத்தும் கிராமப் பகுதிகளுக்குக் கொண்டு செல்லும்போது 20 பைசாவுக்கு மேலாக அடக்கச் செலவாகிறது. இந்த நிலையில் மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடும்போது வேளாண்மைத் துறைக்கு நாம் யூனிட் ஒன்றுக்கு மிகவும் குறைந்த கட்டணம் தான் வசூலித்து வருகிறோம். எனவே, இதனால் ஏற்படும் இழப்பை ஓரளவிற்குக் குறைத்துக்கொள்ள தமிழ் நாடு மின் வாரியம் உபரி கட்டண (Surcharge) உயர்வுகள் சிலவற்றை அறிவித் துள்ளது. வேளாண்மைத் துறை, வீட்டு விளக்கு, வீதி விளக்கு ஆகியவற்றுக்கு இந்த உபரி கட்டண உயர்வு கிடையாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கைத்தறி.

14. கைத்தறி நெசவாளர் துயர் தணிப்புக்காக 1974–75-ல் 2·01 கோடி ரூபாய்க்கு அரசு வகை செய்துள்ளது. இது தவிர, நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு பல்வேறு வழிகளிலும் உதவிசெய்து வருகிறோம். தமிழ் நாடு கைத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் விற்பனை 1972–73-ல் 9·17 கோடி ரூபாயாக இருந்ததற்கு மாறாக, நடப்பு ஆண்டில் 12 கோடி ரூபாயாகப் பெருகியுள்ளது என்பது குறிப்பிடத் தக்கதாகும். வரும் ஆண்டில், இது மேலும் பெருக வழிவகைகள் செய்துள்ளோம். நடப்பு ஆண்டில் போதுமான நூல் கிடைக்காததால், அவதிப்பட்ட கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நிவாரணமாக தலைக்கு ரூபாய் 100 வீதம் வட்டியில்லாக் கடனாக சுமார் 1 கோடி ரூபாய் அரசு வழங்கியுள்ளது. இந்த ஒரு கோடி ரூபாய்க் கடனையும் நெசவாளர் வேண்டு கோளுக்கிணங்க அரசு ரத்து செய்கிறது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்திய நாட்டில் உற்பத்தியாகும் பருத்தி நூலில் ஏறத்தாழ ஐந்தில் ஒரு பகுதியைத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள நூற்பு ஆலைகள் உற்பத்தி செய்கின்றன. நாம் உற்பத்தி

செய்யும் இந்த நூலை நமது மாநிலத்து நெசவாளர்களுக்கு வழங்கும் அதிகாரம் மைய அரசின் நூல் துணித்தொழில் ஆணையாளரிடமே உள்ளது. கூட்டுறவுத் துறையில் உள்ள நூற்பாலைகளின் மூலமும் அரசின்கீழ் உள்ள நூற்பாலைகளின் மூலமும் கூட்டுறவுத் துறைகளிலுள்ள கைத்தறி நெசவாளர்கள் தேவைகளை நாம் நிறைவு செய்ய இயலும் என்று நடப்பாண்டில் அனுபவத்தில் பார்த்தோம். ஆனால், கூட்டுறவுத் துறைக்கு வெளியேயுள்ள நெசவாளர்களின் தேவையை முழுமையாக நிறைவு செய்வது தான் பெரும் பிரச்சினையாக உள்ளது.

கைத்தறி நெசவுத் தொழிலுக்கு ஏற்படும் இடர்ப்பாடுகளுக்கு நிரந்தரமான பரிகாரம் காண்பதுதான் நம்முடைய கொள்கை.

அந்த அடிப்படையில் திரு. சந்தானம் குழுவினர் சில நல்ல ஆலோசனைகளைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

கைத்தறி நெசவாளர்களுக்குத் தேவையான நூலை நியாயமான விலையில் ஆலைகளிடமிருந்து வாங்கி வினியோகிப்பது—கூட்டுறவுக்கு அப்பாற்பட்ட நெசவாளர்களையும், நூல் வழங்குவதற்கு கூட்டுறவுத் துறைக்குக் கொண்டு வருவது—கைத்தறிக்கு என்று வேட்டி, துண்டு, சேலை, துப்பட்டி போன்ற ரகங்களை சட்ட ரீதியாக ஒதுக்குவது—அனுமதி இல்லாத விசைத் தறிகளை வளரவிடாது தடுப்பது—என்ற பரிந்துரைகள் சந்தானம் குழுவினரால் தரப்பட்டுள்ளன.

இதை அரசு ஏற்று செயல்படுத்த நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறது. இது சம்பந்தமாக ஏற்கெனவே இந்தியத் தலைமை அமைச்சருக்கு நான் கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன்.

தொழில்கள்.

15. ஏற்றுமதி, இறக்குமதி, நிதிக்கொள்கை, தொழில் உரிமம் வழங்கும் முறை, நிதி உதவி வழங்கும் நிறுவனங்களின் அணுகுமுறை போன்றவைகள் மத்திய அரசின் ஆதிக்கத்தில் உள்ள இந்தச் சூழலில்

நமது இடைவிடாத பெரு முயற்சிகளின் காரணமாகப் பொதுத் துறையிலும், கூட்டுத் துறையிலும், தனியார் துறையிலும், தொழில் வளர்ச்சிக்கான பல்வேறு திட்டங்களைத் தீட்டி, இயன்றவரையில் செயல்படுத்தி வருகிறோம்.

தமிழ் நாடு தொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் (TIDCO) பொதுத் துறையிலும், கூட்டுத் துறையிலும் பல்வேறு பணிகளில் நல்ல முன்னேற்றத்தைக் கண்டு வருகிறது. ஆலங்குளத்திலுள்ள பொதுத் துறையைச் சேர்ந்த சிமெண்ட் தொழிற்சாலை ஆண்டொன்றுக்கு நான்கு இலட்சம் டன் என்ற தனது உற்பத்தித் திறனை, ஆண்டொன்றுக்கு ஏழு இலட்சம் டன் என்று அதிகப் படுத்துவதற்கான திட்டம் ஒன்றைத் தற்போது மேற் கொண்டு வருகிறது. அரக்கோணத்திலுள்ள எஃகு ஆலையின் உற்பத்தித் திறனை ஆண்டொன்றுக்கு 50,000 டன் என்பதிலிருந்து 100,000 டன்னுகப் பெருக்கு வதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது.

தூத்துக்குடியில் 85 கோடி ரூபாய் அளவில் உரத் தொழிற்சாலை நிறுவப்பட்டு விரைவில் உர உற்பத்தி தொடங்க இருக்கிறது. மின் அணுக் கருவிகள் (Electronic Instruments), காஸ்டிக் சோடா, மீன்பிடி இழு படகுகள் (Fishing Trawlers), சாயம் போன்ற ரசாயனப் பொருட்கள் (Dyes and Chemicals), வெப்பந்தாங்கிக் கற்கள் (Refractories) முதலிய உற்பத்திக்கான திட்டங்களுக்கு கூட்டுத் துறையில் அனுமதிக் கடிதம் பெறப்பட்டு, பல்வேறு கட்டங்களில் பணிகள் நடந்து வருகின்றன.

1967–69இல் நேர்ந்த அனைத்திந்திய தொழில் மந்தத்தால் நலிவுற்ற நிலையிலிருந்த தொழிற்கூடங்கள் பலவும் மாநில அரசின் உதவியால் புத்துயிர் பெற் றுள்ளதை உறுப்பினர் அனைவரும் மகிழ்ச்சியுடன் வர வேற்பர். அவைகள், தற்போது அரசின் உதவி காரண மாக, இக்கட்டான நிலையைக் கடந்து, முன்னேற்ற நிலைக்கு வந்துவிட்டன. கோவையிலுள்ள டெக்ஸ்டூல் கம்பெனி தற்போது ஆண்டொன்றுக்கு சுமார் மூன்று

கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள பொருட்களைத் தயாரித்து வருகிறது. அதேபோல், இதுவரை மூடிக்கிடந்த தருமபுரி மாவட்ட லாஸ்கோ கலவை எஃகு உற்பத்தி நிறுவனம், மாநில அரசின் முயற்சிகளால் புத்துயிர் பெற்று, தற்போது மிகவும் மதிப்பு மிகுந்த கலவை எஃகுப் பொருட்களை உற்பத்தி செய்து வருகிறது. நிதி வசதி இடர்ப்பாடுகளாலும், உற்பத்தியான பொருள்களுக்குச் சந்தையின்மையாலும் மூட நேரிட்ட சக்தி பைப் நிறுவனமும், சதர்ன் ஸ்டிரக்சுரல்ஸ் நிறுவனமும் ஏற்கெனவே அரசின் நிர்வாகத்தின்கீழ் கொண்டுவரப் பட்டுள்ளன. இந்த நிறுவனங்களில் நல்ல நிர்வாக வல்லுநர்களை நியமிப்பதில் அரசு கவனம் செலுத்தி யுள்ளது. மேலும், அவைகளுக்குத் தேவையான கடனுக்கு உறுதியளிப்பதன் மூலமும் வேண்டிய நிதி வசதி அளிப்பதன் மூலமும் நாம் அத் தொழில்களைச் சீர்படுத்துவதற்கு உதவிகளை இதுவரை செய்துள்ளோம். அடுத்த கட்டமாக, மேற்கூறப்பட்டுள்ள கோவை டெக்ஸ்டூல் கம்பெனி, தர்மபுரி லாஸ்கோ நிறுவனம், சக்தி பைப் நிறுவனம், சதர்ன் ஸ்டிரக்சுரல்ஸ் நிறுவனம் ஆகிய நான்கும் மத்திய அரசின் அனுமதியுடன் நாட்டுடைமையாக்கப்படுமென்பதை மகிழ்ச்சியுடன் அறிவித்துக்கொள்கிறேன். மத்திய அரசும் விரைவில் இதற்கு அனுமதி அளிக்குமென்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

நொடித்த நிலையிலிருந்த 13 பஞ்சாலைகளை அரசு மேற்கொண்டு, மாநிலப் பஞ்சாலை—துணித் தொழில் கழகத்தின்கீழ் கொண்டு வந்துள்ளது. சுமார் 10,000 தொழிலாளர்களைக் கொண்ட, இந்தப் பஞ்சாலைகள் திறம்பட இயங்கி வருகின்றன. இந்த ஆலைகளின் நிதி நிலையையும் நிர்வாகத்தையும் சீரமைப்பதில், இம்மாநில அரசும், மாநிலப் பஞ்சாலைக் கழகமும் பெரும் பங்கு கொண்டுள்ளன. தற்போது மத்திய அரசு நாம் எடுத்து நடத்தி வருகிற இந்த 13 பஞ்சாலை களை நாட்டுடைமையாக்க எண்ணியிருப்பதாகத் தெரிய வருகிறது. அந்தக் கொள்கையை நாம் வரவேற்ப தோடு இந்த 13 பஞ்சாலைகளும் நாட்டுடைமை ஆக்கப் பட்டு அவை மாநில அரசின் உரிமைப்பாட்டுக்குக்கீழ்

வரவேண்டுமென்பதை நான் வலியுறுத்தக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். நொடித்துப்போன இந்த ஆலைகளைத் திறமையான நிர்வாகத்தால் மேம்பாடடையச் செய்தது மாநில அரசு தான் என்பதையும் நினைவூட்டுவது என் கருத்துக்கு வலிமை சேர்ப்பதாகும்.

சிறுதொழில் துறைகளில் தொழில் வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கும் நமது அரசின் கொள்கை தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது. சிறுதொழில் வளர்ச்சிக் கழகம் (சிட்கோ) தனது நடவடிக்கைகளை விரிவுபடுத்தியுள்ளது. 1974—75இல் எட்டு கோடி ரூபாய்க்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தை அது கொண்டிருக்கும். தமிழ் நாடு அரசு தொழில் ஊக்கக் கழகம் (சிப்காட்) இதுவரை மொத்தம் 42·67 கோடி ரூபாய் மூலதனச் செலவில் 153 தொழிற்கூடங்களுக்கு உதவி செய்துள்ளது. இராணிப்பேட்டையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட தொழில் வளர் மையம் நன்முறையில் மேம்பாடடைந்துள்ளது.

இதுபோல் பின்தங்கிய மாவட்டங்களில் தொழில் வளர் மையம் மேம்படுத்தும் திட்டம் மேற்கொள்ளப் படவிருக்கிறது. இதோடு சேலத்தில் மின்னணுப் பொருட்கள் உற்பத்திச் செய்யும் தொழிற்பேட்டையையும், சென்னைக்கருகே கடற்கரைப் பகுதியில் மின்சார மின்னணுப் பொருட்களைத் தயாரிப்பதற்கான சீர் செய்யப்பட்ட மனைகள் கொண்ட தொழிற்பேட்டையையும் உருவாக்கும் பணியினைத் தொழில்துறை தொடங்கியுள்ளது. தூத்துக்குடி, இராமநாதபுரம் கடற்கரைப் பகுதியில் உப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு பிற பொருட்கள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை நிறுவுவதற்கான திட்டமும் உருவாக்கப்பட்டு வருகிறது.

சர்க்கரைத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் இனிமேல் தனியார் துறையில் தொடங்க அனுமதிப்பதில்லை என்றும், பொதுத் துறையில் கரும்பு உற்பத்தியாளர்களை மட்டும் பங்குதாரர்களாகச் சேர்த்துக்கொண்டு தொடங்கப்படுவது என்றும் அரசு ஒரு கொள்கை முடிவு

எடுத்திருக்கிறது. இவற்றிற்கான இயந்திரங்களை வாங்குவதற்கு முன்பணமாக 1974–75 வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் 1·5 கோடி ரூபாய் சிறப்பு நிதி ஒதுக்கம் செய்துள்ளோம்.

கரும்பு பயிரிடும் நிலங்களுக்கு ஏற்கெனவே கொடுக்கப்பட்டிருந்த விதிவிலக்கை 1971ஆம் ஆண்டு நாம் கொண்டு வந்த நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தின்படி ரத்து செய்ததன் அடிப்படையில், திரு. ஆரூரான் சர்க்கரை ஆலைக்குச் சொந்தமாக இருந்த 3,421 ஏக்கரா நிலத்தை அரசு எடுத்துக்கொண்டு ''தமிழ் நாடு கரும்புப் பண்ணைக் கழகம்'' எனப்படும் தனியான நிறுவனம் ஒன்றை அமைத்துள்ளது. அந்த ஆலைக்கு ஏற்கெனவே குத்தகைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த 3,097 ஏக்கராவும் இந்த நிறுவனத்தின்கீழ் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.

தொழில் வளர்ச்சிக்காக மாநில அளவில் நாம் ஏராளமான திட்டங்களைத் தொடங்கி நடத்தி வருகிறோமென்றாலும், இன்னும் பல திட்டங்கள் இந்திய அரசின் இசைவை எதிர்நோக்கிக் காத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியுள்ளன. நாம் தொடங்கக் கருதியுள்ள புதிய திட்டங்களான தூத்துக்குடி எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலை, கடலூரில் புதிய உரத் தொழிற்சாலை, மணலியில் பெட்ரோ-கெமிகல் தொழிற்சாலை, நைலான் தொழிற்சாலை, பற்றவைப்பு இல்லாத குழாய்கள் (Seamless pipes) தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை போன்ற இன்னும் பல, இந்திய அரசின் அனுமதியை எதிர்பார்த்து நிற்கின்றன. மேதகு ஆளுநர் அவர்களின் பேருரையில் கூட மத்திய அரசுத் துறைத் தொழில் திட்டங்களில் தமிழ்நாட்டுக்கு மிகச் சிறிய பங்கே அளிக்கப்பட்டுள்ளது என்று அவர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். பாதுகாப்புக் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தாலும், பாதுகாப்புத்துறையின் உற்பத்தித் தொழில்களை அமைப்பதற்கு தமிழ் நாடு மிகச் சிறந்த இடமாகும் என்று நாம் ஏற்கெனவே வலியுறுத்தியுள்ளோம். பாதுகாப்பு உற்பத்தித் துறையில் புதிய தொழிற்கூடங்களை நமது மாநிலத்தில் அமைக்க வேண்டுமென்று நாம் விடுத்துள்ள வேண்டுகோள்களை மத்திய அரசு நமக்குப் பயன்தரும் வகையில் ஏற்றுக்கொள்ளும் என உறுதியாய் நம்புகிறோம்.

மக்கள் நல்வாழ்வு.

16. மருத்துவம், குடும்ப நலத் திட்டப் பணிகளுக்கான கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்காக ஒதுக்கப் பட்ட 4·2 கோடி ரூபாயையும் சேர்த்து, மருத்துவ, மக்கள் நல்வாழ்வுப் பணிகளுக்கு 1974–75இல் 48·34 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக மேற்கொள்ளப்பட்ட திட்டத்தின் தொடர்பாக 1974–75இல் மேலும் 40 ஊராட்சி ஒன்றிய மருந்தகங்கள் மாநில அரசு நிர்வாகத்தின்கீழ் கொண்டு வரப்படும். 1972 முதல் மாநில அரசின் நிர்வாகத் திற்குள் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள இத்தகைய மருந்தகங்களின் எண்ணிக்கை மொத்தம் 102 ஆகும். 1974-75ஆம் ஆண்டு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ள பணிகளில் சில—

திருப்பூரில் 90 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவ மனை;

மதுரையில் 100 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவ மனை;

வேலூரில் பொன்விழா கட்டிடத் தொகுதி;

ஈரோடு மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவ மனையில் கூடுதலாக 160 படுக்கைகள் கொண்ட வார்டுகள்;

இராஜபாளையத்தில் 100 படுக்கைகள் கொண்ட மருத்துவமனை ஆகியவையாகும்.

மேலும் காஞ்சிபுரத்தில் நிறுவப்பட்டுள்ள அண்ணா புற்றுநோய் மருத்துவ நிறுவனத்தின் முதற்கட்டப் பணிகளுக்காக 33·92 இலட்சம் ரூபாய் ஒப்பளிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

வட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகளிலும் வட்டத்தில் பிற மருத்துவமனைகளிலும் எக்ஸ்-கதிர் (X-Ray) வசதிகளை மேம்படுத்துவதற்கும் வகை செய்துள்ளோம். ஆறு மாவட்டத் தலைமையிட மருத்துவ மனைகளில் பல்வேறு மருத்துவ வல்லுநர்களை (Specialists) நியமிப்பது, செவிலியர்கள் வேலையின்மையைக் குறைப்ப

தற்கும் தற்போது வேலையில் உள்ள செவிலியர்களின் வேலைப் பளுவைக் குறைப்பதற்குமாக 200 செவிலியர்களை நியமிப்பது, தருமபுரி, நாகப்பட்டினம், கும்பகோணம் மருத்துவமனைகளுக்குக் கூடுதலாகக் கட்டிடங்களைக் கட்டுவது ஆகிய பணிகளும் புதிய திட்டங்களில் அடங்கும். சென்னை, அரசினர் பொது மருத்துவமனைக்கு 56 இலட்சம் ரூபாய் செலவில் பெருந் திட்டம் ஒன்றை மேற்கொண்டு, அதற்காக வரும் ஆண்டில் 22 இலட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. வருகிற ஆண்டில், கூடுதலாக 150 உதவி மருத்துவர்களின் பதவிகளும் ஏற்படுத்தப்படும். வட்டத் தலைமையிட மருத்துவமனைகளிலும், பிற மருத்துவமனைகளிலுமாக இருபது சித்த மருத்துவப் பிரிவுகளை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் இந்திய முறை மருத்துவத்தை ஊக்குவிப்பதற்கும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும், சென்னையில் ஓமியோபதி மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்றைத் தொடங்கவும் நாம் கருதியுள்ளோம்.

1972-ல் தொடங்கப்பட்ட கண்ணொளி வழங்கும் திட்டத்திற்கு மருத்துவத் துறை தனது பணியைத் தொடர்ந்து நன்கு செயல்படுத்தி வருகிறது. இதன் மூலம் இதுவரை 62,265 பேருக்கு இலவச மருத்துவச் சிகிச்சை செய்து கண்ணொளி வழங்கப்பட்டுள்ளதோடு, இலவசமாக மூக்குக் கண்ணாடிகளும் தரப்பட்டுள்ளன என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

குடும்பக் கட்டுப்பாடு குறித்த திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசு கொடுத்துவந்த உதவி, பெரும் அளவு குறைந்து விட்டாலும், நம் மாநில நிதியிலிருந்து கூடுதலாக நிதி ஒதுக்கி 6.51 கோடி அளவுக்கு ஒதுக்கீட்டினைக் கொண்டுவந்துள்ளோம்.

கல்வி.

17. 1956–57ஆம் ஆண்டில் கல்வி வளர்ச்சிக்காக இம் மாநிலத்தில் செலவு செய்யப்பட்ட 10·59 கோடி ரூபாய்க்கு எதிராக, 1974–75ஆம் ஆண்டில் 110·15 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யத் திட்டமிட்டிருப்பது,

கல்வியின் வளர்ச்சியில் தமிழக அரசு கொண்டுள்ள அளவற்ற ஆர்வத்துக்குச் சான்றாகும். நம் மாநிலத்தில் 6 முதல் 11 வயது வரையுள்ளோரின் எண்ணிக்கை 60·24 இலட்சம். இதில் 54·38 இலட்சம் மாணவர்கள் பள்ளியில் பயின்று வருகின்றனர். இது 90·2 சத வீத மாக அமைகிறது. அதுபோல 11—14 வயது எல்லைக்கு உட்பட்டவர்களில், 52.3 சத விகிதமும் 14–17 வயது வரம்புக்கு உட்பட்டவர்களில் 33 சத விகிதமும் பள்ளிகளில் பயின்று வருகின்றனர். இந்த சத வீதத்தை மேலும் உயர்த்தி, இப்பொழுது பல காரணங் களால் பள்ளிகளில் சேர இயலாத மாணவ மாணவியரை யும் பள்ளிக்கு ஈர்ப்பதே, அடுத்த ஐந்தாண்டு காலத்தில் நம்முடைய தலையாய குறிக்கோளாக இருக்கும்.

பள்ளி வகுப்புகளில் பயிலும் 76 இலட்சம் மாணவர் களுக்கு கல்வி பயிற்றுவிக்க 2·39 இலட்சம் ஆசிரியர்கள் பணியாற்றி வருகின்றனர். இப்பொழுது சராசரியாக 34 மாணவர்களுக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற நிலைமை நம் மாநிலத்தில் ஏற்பட்டிருப்பது, கல்வி வளர்ச்சியில் நாட்டம் கொண்ட அனைவருக்கும் நிறைவு அளிக்கக் கூடியதாகும்.

வழக்கமாக ஒவ்வோர் ஆண்டும் நியமிக்கப்படும் கூடுதல் ஆசிரியர்களுக்கும் மேலாக, 1973–74-ல் ஒரு சிறப்புத் திட்டத்தின்கீழ் ஏறத்தாழ 10 ஆயிரம் ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். இந்த சிறப்புத் திட்டத்தின்கீழ் ஆசிரியர்களுக்குப் பாதி ஊதியம் தான் அளிக்க வேண்டுமென்று மைய அரசு நிபந்தனையிட்டுள்ள போதிலும், எஞ்சிய தொகையை மாநில அரசு தன்னுடைய வருவாயிலிருந்து ஈடு செய்ய முன் வந்து, இந்த 10 ஆயிரம் ஆசிரியர்களுக்கும் முழுச் சம்பள விகிதத்தில் ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது. இவ்வாறு ஆசிரியர்கள் கூடுதலாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளது, கல்வி யின் தரத்தை உயர்த்தப் பெரிதும் துணை செய்யும் என்று நம்பப்படுகிறது.

இதுவரை கல்வி பயில வாய்ப்புப் பெருத சமூகத்தின் அடித்தளத்திலுள்ள குழந்தைகளுக்கும் பள்ளிக் கல்வி வாய்ப்பு கிட்டுவதற்கான சிறப்பான சாதனையில் தமிழகம் வெற்றி கண்டுள்ளது. இனி நம்மை எதிர் நோக்கியுள்ள தலையாய பணி கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதேயாகும். இது அரசினுல் மட்டும் சாதிக்கக் கூடியதன்று. மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள், பெற்ருேர்கள், கல்வித் துறை நிபுணர்கள், ஆகியோர் ஒருமித்து மேற்கொள்ளும் முயற்சிகளினுல்தான், நாம் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த முடியும். அரசைப் பொறுத்த வரையிலே, பாடப் பயிற்சித் திட்டங்களில் மாறுதல்கள் செய்வதற்கும், முற்போக்கு பயிற்சி முறைகளில் ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கவும், நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அறிவியல் வளர்ச்சியில் முனைந்த கவனம் செலுத்த மாநில கல்வி ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் ஒரு தனிப் பகுதியாக அறிவியல் வளர்ச்சி நிலையம் ஒன்று அமைக்கவும் அரசு ஆணையிட்டுள்ளது.

மாணவர்களுக்குப் பயிற்சி அளிப்பதில் ஆசிரியர்கள் உற்சாகத்துடன் பணியாற்றுவதற்கு வகை செய்யும் பொருட்டு, ஆசிரியர்களின் ஊதிய விகிதங்கள் சென்ற சில ஆண்டுகளில் கணிசமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளதுடன், அவர்கள் வேலை நிலைமைகளில் முன்னேற்றம் காண பற்பல சலுகைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. கைத் தொழில் பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியர்கள் பகுதி நேர ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த நிலையை மாற்றி, அவர்களில் 573 பேருக்கு முழு நேர வேலையும் அதற்கான ஊதியமும் 1973–74 முதல் வழங்கப் பட்டுள்ளன.

பள்ளிகளில் பணியாற்றும் 2.39 இலட்சம் ஆசிரியர் களில் 80 ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட ஆசிரியர்கள் தனியார் பள்ளிகளில் பணியாற்றி வருகின்றனர். இந்த ஆசிரியர்களுக்குச் சட்டபூர்வமான பாதுகாப்பு அளிக்கப் படவேண்டுமென்பது அவர்களுடைய நீண்டநாள் கோரிக்கை. வேலை உத்தரவாதமளித்து இந்த ஆசிரியர்களுக்கு நியாயமான எல்லா பாதுகாப்புக்களை யும் அளிக்கும் வகையிலும், அதே சமயத்தில் தனியார்

பள்ளிகளை நடத்தும் நிர்வாகிகளின் தொண்டுக்கு இடையூறாக அமையாத வகையிலும், தனியார் பள்ளிகள் சீரமைப்பு சட்ட முன் வரைவு சென்ற ஆண்டு சட்ட மன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டுள்ளது.

நமது மாநிலத்தில் உள்ள 178 கல்லூரிகளில் 51 அரசின் நேரடிப் பொறுப்பில் நடத்தப்படுகின்றன. 127 தனியார் கல்லூரிகள். தனியார் கல்லூரிகளுக்கு அரசு வழங்கும் மானிய அடிப்படைகளை தெளிவுபடுத்தி கோர்வையாக்க சென்ற ஆண்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சி, கல்லூரி நிர்வாகங்களால் பெரிதும் வரவேற்கப் பட்டுள்ளது.

இந்த 178 கல்லூரிகளில் 104 கல்லூரிகள் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்துடனும், 74 கல்லூரிகள் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்துடனும், இணைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு பல்கலைக் கழகத்துடன் 30 அல்லது 40-க்கு மேற்படாத கல்லூரிகள் இணைந்திருப்பதே கல்லூரிக் கல்வியின் வளர்ச்சிக்குச் சாலச் சிறந்தது என்பது நிபுணர்களின் கருத்து. இந்த அடிப்படையில் தமிழகத்தில் இப்பொழுது இயங்கி வரும் 3 பல்கலைக் கழகங்களுக்கு மேலாக இன்னும் ஓரிரண்டு பல்கலைக் கழகங்களையாவது அமைப்பது அவசியமாகும். புதிதாக திறக்கப்படும் பல்கலைக் கழகங்களுக்கு மைய அரசினால் அமைக்கப் பட்டுள்ள பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவின் ஒப்புதல் பெற வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டுள்ளது. மிகப்பல பல்கலைக் கழகங்கள் ஒரு சில மாநிலங்களில் அமைந்துள்ள நிலையையும், தமிழகத்தில் மூன்றே மூன்று பல்கலைக் கழகங்கள் அமைந்துள்ள நிலையையும் மனதிற்கொண்டு, தமிழகத்தில் புதிய பல்கலைக் கழகங்கள் அமைக்க பல்கலைக் கழக மானியக்குழு அனுமதி வழங்குமென்று அரசு நம்புகிறது.

இப்பொழுது அமைக்கப்பட்டுள்ள பல்கலைக் கழகங்கள், பல துறைகளையும் ஒருங்கிணைத்து, பொதுக் கல்வி வளர்ச்சியில் நாட்டம் செலுத்த வேண்டியிருப்ப தால், பொறியியல் கல்வியிலும் தொழில் நுட்பக்

கல்வியிலும் அவை சிறப்பான கவனம் செலுத்த இயலாமல் போகின்றது என்பதை எடுத்துக்காட்டி, தமிழ்நாட்டிலுள்ள பொறியியல் கல்லூரிகள் அனைவற்றையும் சேர்த்து பொறியியல் தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகம் ஒன்று அமைக்கவேண்டுமென்று சென்ற சில ஆண்டுகளாக இந்த அரசு வற்புறுத்தி வருகிறது. இக்கருத்தை பல்கலைக் கழக மானியக் குழு அமைத்த பல்வேறு நிபுணர் குழுக்கள் வந்து பரிசீலித்துச் சென்ற பின்பும், மைய அரசிடமிருந்து இந்த பல்கலைக் கழகத்தைத் தொடங்க இதுவரை அனுமதி கிடைக்காதது நமக்கு மிகுந்த வருத்தத்தையும் மனச் சோர்வையும் அளிக்கின்றது. நாம் இந்த முயற்சியை மேற்கொண்டதற்கு நீண்ட காலத்துக்குப் பின்பு, இம்முயற்சியில் கவனம் செலுத்த முற்பட்ட அண்டை மாநிலம் ஒன்று, மைய அரசின் அனுமதி பெறுமலேயே, தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகத்தை நிறுவி, இப்பொழுது இயக்கி வருவதையும் நாம் காணும்போது, விதிமுறைகளைப் பின்பற்றிச் செல்லவேண்டுமென்று உறுதியாய் இருப்பவர்களுக்குத் தான் தேவையற்ற பல இடைஞ்சல்களும் இடுக்கண்களும் ஏற்படுத்தப் படுகின்றனவோ என்று அஞ்சும் நிலை உருவாகிறது. இந்நிலைக்கு விரைவில் பரிகாரம் தேடி, தமிழகத்தில் 1974–75ஆம் ஆண்டிலிருந்தே தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகம் தொடங்குவதற்கு, மைய அரசு இசைவு தருமென்று எதிர்பார்க்கின்றேன்.

நம்முடைய மாநிலத் திட்டக் குழு அடுத்த 12 ஆண்டுகளில் கல்வியின் வளர்ச்சி எவ்வகையில் அமைய வேண்டும் என்பதற்காக சில பொதுவான நெறி முறைகளையும் நியதிகளையும் கோடிட்டுக் காட்டியுள்ளது. அவற்றில் பெரும்பான்மையானவை அரசுக்கு உடன் பாடானவையே. நிதிநிலைமை இடம் தருவதற்கு ஒப்ப இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலேயே அவற்றைச் செயல்படுத்த வேண்டுமென்பதில் அரசு ஆர்வம் கொண்டுள்ளது.

மாணவர்களின் எதிர்கால நலனைக் கருதி, 110 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் அரசு கல்வியில் முதலீடு செய்து வருகின்றதை அறிந்து, இம் முயற்சிகளினால் முழுப் பலன்களும் ஏற்படும் வகையில், கல்வி வாய்ப்புகளைக் கருத்துடன் போற்ற மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் முன் வர வேண்டுமென்று நான் விரும்பி வேண்டிக்கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கலை, இலக்கியம், வரலாறு.

18. தமிழர்களின் மரபும், வரலாறும் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்பதிலும், கலை, கலாச்சாரம், நாகரீகம் ஆகியவை போற்றப்பட வேண்டுமென்பதிலும் அண்ணு அவர்கள் கொண்டிருந்த கொள்கைகளைச் செயல் படுத்தும் வகையில், தொன்மைவாய்ந்த சோழப் பெருநகராம் கடல்கொண்ட பூம்புகார்ப் பட்டினத்தைப் புதுப்பிக்க, தஞ்சைத் தரணியில் நமது அரசு எடுத்து, முடித்து, இன்னும் தொடர்ந்து நடத்திவருகிற முயற்சியை மேலைநாட்டினரும் போற்றிப் புகழ் கின்றனர். இதற்கு இதுவரை 6·5 இலட்ச ரூபாய் செல விடப்பட்டுள்ளது.

மண்ணைக் காத்திட, மானப் போர் தொடுத்து சிரித்த முகத்துடன் அழிவை அணைத்துக்கொண்ட வீரபாண்டியக் கட்டபொம்மனின் வரலாற்றுப் புகழ் மிக்க பாஞ்சாலங்குரிச்சியில் மண்மூடிக் கிடந்த கோட்டை கொத்தளங்களை அகழ்ந்தெடுத்து சரித்திரக் காட்சியாக்கியுள்ளதோடு, அந்த தீரமகனின் நினைவாக பாஞ்சையில் ஒரு நினைவுக் கோட்டையையும் இந்த அரசு அமைத்துக்கொண்டிருக்கிறது, ஐந்து இலட்ச ரூபாய் செலவில்.

தமிழெடுத்து உலகுக்கு அறம் வகுத்த திருவள்ளு வர்க்குச் சிறப்புச் செய்ய, மயிலையில் உள்ள திருவள்ளுவர் கோயிலைப் புதுப்பிப்பதோடு, சென்னை நுங்கம்பாக்கத்தில் ஏரிக்கரை நிலம் ஏறத்தாழ 80 மனைகளில் (80 grounds) திருவள்ளுவர் நினை வாலயத்தை மிகச் சீரிய முறையில் அமைத்திட, குறளின் பெருமையை குவலயம் உணரச் செய்திடும் நோக்குடன், முதற்கட்டமாக 10 இலட்ச ரூபாய் ஒப்பளிக்கப்பட் டுள்ளது.

தாழ்த்தப்பட்டோர், பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலன்.

19. *தாழ்த்தப்பட்டோர், பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலன் குறித்த நிதி ஒதுக்கம் வரும் ஆண்டு 16·06 கோடி ரூபாயாக இருக்கும். அதன் விவரம் கீழே கொடுக்கப் பட்டுள்ளது :—*

	மொத்தம்.	மாநில அரசால் செய்யப்படும் (திட்டத்தில் சேராத பணித் திட்ட) செலவு.	மாநில அரசுத் திட்டம்.	மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டம்.
	(ரூபாய் கோடியில்)			
தாழ்த்தப்பட்டோர் நலன்	*8·98*	*6·18*	*2·24*	*0·56*
தாழ்த்தப்பட்டோர் வீட்டு வசதிக் கழகம்.	*1·00*		*1·00*	
	9·98	*6·18*	*3·24*	*0·56*
பிற்படுத்தப்பட்டோர் நலன்	*6·08*	*5·37*	*0·53*	*0·18*

கடந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் அறிவிக்கப் பட்டபடி தாழ்த்தப்பட்டோர் வீட்டு வசதிக் கழகம் தற்போது அமைக்கப்பட்டுள்ளது. வங்கிகளிடமிருந்தும் நிதி உதவி செய்யும் ஏனைய நிறுவனங்களிடமிருந்தும் இக் கழகத்திற்கு நிதி உதவியை நாம் எதிர் பார்த்தோம். பல்வேறு காரணங்களைக் கூறி இந்த கோரிக்கையை இந்நிறுவனங்கள் தட்டிக் கழித்ததால் தான், இக் கழகம் அமைக்கப்படுவதில் தாமதம் ஏற்பட்டது. இந்த நிலையில் மாநில நிதியிலிருந்தே 1973–74-ல் ஒரு கோடி ரூபாயும், 1974–75-ல் ஒரு கோடி ரூபாயும் கொடுத்து இவ்வீட்டு வசதிக் கழகத்தை அரசு தொடங்கியுள்ளது. குறிப்பாக, தாழ்த்தப் பட்டோர் வீட்டு வசதிக்காக மாநில அரசால் ஏற்கெனவே கையகப்படுத்தப்பட்ட மனைகளையும் சேர்த்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு முதற்கட்டமாக ஒரு இலட்சம் வீடுகளை ஐந்தாண்டுக் காலத்தில் கட்டுவதற்கு இந்த வீட்டு வசதிக் கழகம் தீவிரமாகச் செயல்படும் **என்பதை மகிழ்வுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.**

சமூக நலன்

20. சமூக நலனைப் பேணுவதில் குறிப்பாக அடித்தளத்தில் அவதியுறும் மக்களுக்கு ஊன்றுகோலாக இருப்பதில் இந்த அரசு முன்னணியில் நிற்கிறது. கண்ணொளி வழங்குதல், தொழுநோய்ப் பிச்சைக்காரருக்கு மறுவாழ்வு அளித்தல், கைரிக்ஷா அகற்றுதல் போன்ற சமூக நலத் திட்டங்களுடன், ஊனமுற்றோர் புதுவாழ்வுத் திட்ட மொன்றினையும் இந்த அரசு செயல்படுத்த முனைந்துள்ளது. '' கூனன் நிமிர, குருடன் பார்வை பெற '', என்பது வெறும் முழக்கமாக இல்லாமல் அவர்களுக்கு வாழ்க்கைப் பாதுகாப்பும், நிவாரணமும் அளிக்கும் நோக்கத்துடன் நமது மாநிலத்தில் உள்ள அங்கஹீனர்கள் பற்றிய விபரங்களை ஆராய்ந்து விரைவில் கணக்கெடுக்குமாறு அரசு ஆணை பிறப்பித்து அதன் தொடர்பான செயல்கள் வேகமாக நடைபெற்று வருகின்றன என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சமூகப் பொதுப் பாதுகாப்புத் திட்டம்.

21. இம்மாநில அரசின் ஓய்வூதியத் திட்டத்தில் அரசு அலுவலாளர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் மட்டுமே பலன் கிடைக்கிறது. தனிப்பட்ட சில நிறுவனங்களும், தமது ஊழியர்களுக்கு ஓய்வூதியம் அளித்து வருகின்றன. இவற்றைத் தவிர, மிகப் பெரும்பாலான பொதுமக்கள் ஓய்வூதியம் பெறுவதில்லை. பொது மக்கள், குறிப்பாக குறைந்த வருமானம் பெறும் மக்களின், நலனில் கண்ணுங் கருத்துமாயுள்ள இந்த அரசு இவர்களுக்கெனப் புதியதோர் திட்டம் கொண்டு வருகிறது. இத்திட்டத்தின்கீழ், திங்கள்தோறும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைக் கொடுத்து ஓய்வூதியம் பெறுவதற்கு எல்லோருக்கும் வாய்ப்பு உண்டு. உதாரணமாக இத்திட்டத்தின்படி, 30 வயதான ஒருவர் திங்கள் தோறும் 10 ரூபாய் கொடுப்பதாக வைத்துக் கொண்டால் அவருக்கு 55-வது வயதில் இருந்து உயிரோடிருக்கும் வரையில் திங்கள் தோறும் 100 ரூபாய் என்ற வீதத்தில் அளிக்கப்படும்.

இத்திட்டத்தின் கீழ் திங்கள்தோறும் பணம் செலுத்திக்கொண்டிருக்கும் நபர் ஒருவர் இடையிலே இறந்துவிட்டால் அவர் செலுத்தியுள்ள முதலும் வட்டியும் அவரைச் சார்ந்தவருக்குப் போய்ச் சேரவும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இதன்னியில் வேறு எந்த வகைகளில் அவர்களுக்கு வசதி வாய்ப்புகள் அளிக்கலாம் என்பதும் ஆய்வில் உள்ளது. இத்திட்டத்தைக் குறித்து விரிவான விதிமுறைகள் வகுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இரண்டொரு திங்களில் இத்திட்டம் செயல் வடிவம் பெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

சத்துணவு—குழந்தைகள் நலன்.

22. குழந்தைகள் நலனில் இம் மாநில அரசு மிக அக்கறை காட்டி வருகிறது. வறுமைவாட்டும் குடும்பத்திலுள்ள குழந்தைகளுக்கும், செல்வச் செழிப்புடன் வளர்க்கப்படும் குழந்தைகளுக்கும் இடையே வாய்ப்பு வசதிகளில் வேறுபாடுகள் இருந்தால் சமதர்ம சமுதாயத்தை ஏற்படுத்தமுடியாது. எந்தக் குடும்பத்தில் உள்ள குழந்தைகளாயினும் சரி, வளர்ச்சிக்குச் சம வாய்ப்புகள் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ஆக, குழந்தைகள் நலன், சமதர்ம சமூகத்தின் தலையாய கடமையாகும். இதை மனதில் கொண்டு 1974–75இல் குழந்தைகள் நலனுக்காக முனைப்புத் திட்டம் ஒன்றை நடத்தப் போகிறோம். இதன்கீழ் 10 மும்முர முனைப்புத் திட்டப்பணிகள் ஏற்படுத்தப்படும். ஏற்கெனவே நிறுவப்பட்டுள்ள 2,639 குழந்தைகள் காப்பகத்திற்கு மேலாக இத் திட்டத்தின்கீழ் 1,000 குழந்தைகள் காப்பகங்கள் கூடுதலாக நிறுவப்படும். இக் காப்பகங்களுக்கு மருத்துவ மேற்பார்வையும் சத்துணவும் வழங்கப்படும்.

குழந்தைகளுக்கு வரும் பல்வேறு நோய்களைச் சத்துணவு அளிப்பதனால் தவிர்க்க முடியும். பிறக்கும் குழந்தைகள் பெரும்பகுதி ஐந்து வயதுக்கு முன்னமேயே இறந்து விடுவதைச் சத்துணவினாலும் மருத்துவ வசதியினாலும் தவிர்க்கலாம். இவ்வுண்மைகளை மனதிற் கொண்டு குழந்தைகளுக்கும், சூலுற்ற மகளிருக்கும், பாலூட்டும் தாய்மார்களுக்கும் ஆக

மொத்தம் ஐந்து இலட்சம் பேருக்கு சத்துணவு அளித்து வருகிறோம். இந்த எண்ணிக்கையை 1974–75 இல் ஆறு லட்சமாக உயர்த்தத் திட்டமிட்டுள்ளோம். இதற்காகவும் மேலே கூறிய குழந்தைகள் பராமரிப்புத் திட்டத்திற்காகவும் 3·3 கோடி ரூபாய் செலவிடப்படும்.

இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாட்டில்தான், முதன் முதலாகத் தொழிலாளர் சத்துணவுத் திட்டம் நிறை வேற்றப்படுகிறது. இத் திட்டத்தின்கீழ், கேர் (CARE) நிறுவனம் வழங்கிய சத்துணவுப் பொருள்கள் உண வாக்கப்பட்டு தொழிலாளருடைய குடும்பத்தினர் அன்றாட உணவில் சத்துணவாகச் சேர்த்துக்கொள் வதற்காக, அக் குடும்பத்தினரில் சூலுற்ற மகளிருக்கும் பாலூட்டும் தாய்மார்களுக்கும் வழங்கப்படுகின்றன. இத் திட்டம் இப்போது சுமார் 23,000 பேருக்குப் பயன் படும் வகையில் சுமார் 92 தொழிற்சாலைகளிலும் மலைத் தோட்டங்களிலும் செயல்பட்டு வருகிறது.

வீட்டு வசதி.

23. மக்களின் அடிப்படைத் தேவைகளில் ஒன்றான வீட்டு வசதியை விரிவாக்கும் பணியில் தமிழ் நாடு முன்னேறியுள்ளதை பலரும் வெகுவாகப் பாராட்டியுள்ள னர். 1974–75 இல் வீட்டு வசதி வாரியத்தின் வேலைகள் எட்டு கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ளவையாக இருக்கும். 7,200 வீடுகள் அடுத்த ஆண்டு கட்டி முடிக்கப்படும். இதற்கு மேலாக தமிழ் நாடு கூட்டுறவு வீட்டு வசதிச் சங்கம் 1974–75-ல் சுமார் எட்டு கோடி ரூபாய் அள வுக்குக் கடன் வழங்கும். 1968–69இல் இந்த இரண்டு நிறுவனங்களும் சேர்ந்து 3.7 கோடி ரூபாய் மட்டுமே வீட்டு வசதிக்காகச் செலவு செய்தன என்பதை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இத்துறையில் நாம் கண்டுள்ள முன்னேற்றம் தெளிவாக விளங்கும். மேலும் காவலர் வீட்டு வசதிக்காக 54 இலட்சம் ரூபாயும், அரசு அலுவலர்கள் வீடு கட்டுவதற்காக கடன் வழங்க 80 இலட்சம் ரூபாயும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. 1973–74 வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் அறிவிக்கப்பட்டு இந்த ஆண்டில் தொடங்கப்பட்ட குறைந்த செலவிலான வீட்டு

வசதித் திட்டத்திற்கு நாம் எதிர்பார்த்தபடி நிதி உதவி கிடைக்கவில்லை. இருந்தபோதிலும், அரசின் நிதியில் இருந்தே மாநிலத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் குறைந்த செலவிலான 1,417 வீடுகளை அரசு கட்டத் தொடங்கியுள்ளது. இத் திட்டம் மேலும் வளர்ச்சி பெறுதல் மத்திய ஆயுள் ஈட்டுறுதிக் கழகத்திடமிருந்தும் வீட்டு வசதி நகர்ப்பகுதி வளர்ச்சிக் கழகத்திடமிருந்தும் கிடைக்கின்ற நிதியைப் பொறுத்ததாகும்.

குடிசைப் பகுதிகளை மாற்றுதல்.

24. தமிழ் நாடு குடிசை மாற்று வாரியம் அமைக்கப்பட்ட பின்னர் 1973 டிசம்பர் திங்கள் வரை கட்டி முடிக்கப்பட்ட குடியிருப்புகளின் எண்ணிக்கை 11,092. 1974-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 31-ம் நாளுக்கு முன்னர் கட்டிமுடிக்கப்படுமென எதிர்பார்க்கப்படும் குடியிருப்புகளின் எண்ணிக்கை 4,378. 1974–75-ல் மேலும் 4,200 குடியிருப்புகளைக் கட்டுமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆக 1970–71-ல் தொடங்கப்பட்ட இந்தத் திட்டத்தின் விளைவாக 1975 மார்ச் முடிய 19,670 குடியிருப்புகள் எல்லா வசதிகளுடனும் விளங்குமென்பதைப் பெருமையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வீட்டு வசதி வாரியமும், குடிசை மாற்றுத் திட்டப் பணிகளில் கணிசமான அளவு பணிகளை மேற்கொண்டுள்ளது. எட்டு வெளியூர் நகரங்களில் வீட்டு வசதி வாரியம் குடிசைப் பகுதிகளை மாற்றி இதுவரை 7,412 குடியிருப்புகளைக் கட்டியுள்ளது. 1974–75-ல் குடிசை மாற்றுத் திட்டத்திற்கும் குடிசைப் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டத்திற்கும் மொத்தம் 4.75 கோடி ரூபாய் செலவிட திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

கிராமப் பகுதி மேம்பாடு, சாலைகள், குடிநீர் வசதி.

25. நாட்டின் முதுகெலும்பாய் உள்ள கிராமங்களின் வசதி வாய்ப்புகளை கவனிப்பதில் இந்த மாநிலம் முன்னணியில் நிற்கிறது. மாநிலத்தில் உள்ள பல்வேறு கிராமங்களில் நீர்வசதி, மின்விசை ஆகியவற்றை வழங்கவும், பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்தவும், சாலைகள்

அமைத்திடவும், நாம் மேற்கொண்டுள்ள பல்வேறு திட்டங்கள் பற்றி இந்த மாமன்றம் நன்கறியும். நமது திட்ட முயற்சிகள் அனைத்திலும் கிராம வளர்ச்சியையே நாம் முக்கியக் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளோம். மக்கள் தொகை 1,500-க்கு மேற்பட்டு இருக்கின்ற ஊர்கள் ஒவ்வொன்றையும் நெடுஞ்சாலைகளுடன் இணைத்திட கிராமச் சாலைகள் திட்டத்தை நாம் செயல்படுத்தி வருகிறோம். இதற்கு 1973–74ஆம் ஆண்டில் மூன்று கோடி ரூபாய் ஒதுக்கினோம்.

1974–75ஆம் ஆண்டிற்கும் மூன்று கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியுள்ளோம். இத் திட்டத்தை முழுமைப்படுத்துவதற்கு மட்டும் நாற்பது கோடி ரூபாய் செலவாகுமென மதிப்பிடப்படுகிறது. தற்போதைய நிதி நிலைமையில் பத்தாண்டுகளுக்குள்ளே இத்திட்டத்தை நிறைவேற்றிவிடலாம் என எதிர்பார்க்கிறோம். மக்கள் தொகை 1,500-க்கு மேற்பட்டுள்ள ஊர்களை இணைக்கின்ற முயற்சிக்கு ஒரு படி மேலே சென்று மக்கள் தொகை 1,000-லிருந்து 1,500-க்குள் உள்ள கிராமங்களையும் நெடுஞ்சாலைகளுடன் இணைத்திட வேண்டுமெனில் கூடுதலாக 25 கோடி ரூபாய் அளவிற்குச் செலவு ஆகும் என்பதால் அதனை அடுத்த கட்டமாக எடுத்துக்கொள்வதென்று முடிவு செய்துள்ளோம்.

உள்ளூர்ச் சாலைகளைப் பேணி வருவதற்கும் மேம்படுத்துவதற்கும் என, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு நாம் மானியங்கள் வழங்கி வருகிறோம். இதுவரையிலும் ஆண்டுதோறும் இதன்பொருட்டு 1·19 கோடி ரூபாய் வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளதை, வரும் ஆண்டிலிருந்து 2·19 கோடி ரூபாயாக உயர்த்தி அளிப்பது என்று அரசு முடிவு செய்துள்ளது. இத்தொகைகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலம் செலவிடப்படும்.

கிராமங்களுக்கு குடிநீர் வசதி வழங்குவதற்கு நாற்பது கோடி ரூபாய் அளவில் ஒருங்கிணைந்த திட்டம்

ஒன்றை மேற்கொள்வதாகச் சென்ற நிதிநிலை அறிக்கையில் கூறியிருந்தேன். இதன்படி, தமிழ் நாடு குடிநீர் வழங்கு வாரியத்தின் வேலைகள் துரிதமாக நடந்து வருகின்றன. நரம்புச் சிலந்தி நோய் முதலான நோய் பரவியுள்ள நீர்நிலைப் பகுதிகளில் உள்ள 2,230 ஊர்களிலும், நீர்நிலை அறவே இல்லாத 4,960 ஊர்களிலும் நீர் வழங்கு திட்டங்களைத் தமிழ் நாடு குடிநீர் வழங்கு-கழிவுநீர் அகற்று வாரியமே செயல்படுத்தும். இந்தப் பகுதிகளில் 1974–75ஆம் ஆண்டில் குடிநீர் வழங்கு திட்டங்களை மேற்கொள்ளுவதற்காகத் தமிழ் நாடு குடிநீர் வழங்கு-கழிவுநீர் அகற்று வாரியத்திற்கு மானியம் அளிப்பதற்காக 2·5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. கடந்த ஐந்தாண்டுகளில் பல்வேறு ஊர்களில் நாம் குடிநீர் வசதிகள் ஏற்படுத்த முயற்சி எடுத்துள்ளோம். எனினும், 11,814 ஊர்கள் போதுமான குடிநீர் கிடைக்காமல் உள்ளன. இந்தப் பகுதிகளைப் பொறுத்தவரை அவ்விடங்களில் நீர் வழங்கு திட்டங்களை ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் வாயிலாக ஊர் வளர்ச்சித் துறையின் இயக்குநர் அலுவலகம் மேற்கொண்டு நிறைவேற்றும். இதற்கென 1974–75ஆம் ஆண்டில் 1·77 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

கிராம வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாக உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மானியங்களும் கடன்களும் வழங்குவதற்காக கணிசமான அளவு நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது. 1974–75இல் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மானியங்களாகவும் கடன்களாகவும் உதவி அளிக்கும் வகையில் செய்யப்பட்டுள்ள மொத்த நிதி ஒதுக்கம் 21·67 கோடி ரூபாயாகும். இதற்கு மேலாக ஆரம்பக் கல்விக்கு 39·23 கோடி ரூபாய் தனியாக ஒதுக்கப்பட்டு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வாயிலாகச் செலவிடப்படுகிறது.

மாவட்ட வளர்ச்சிக் கழகம்.

26. மாவட்டத்திற்குத் தேவையான வளர்ச்சிப் பணிகளை சீராகவும் விரைவாகவும் நிறைவேற்றவும் அதற்கான நிதி ஆதாரங்களை மாவட்ட அளவிலேயே வரிவிதிப்பு தவிர்த்த முறைகள் வாயிலாகத் தேடிக் கொள்ளவும்

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஒரு மாவட்ட வளர்ச்சிக் கழகம் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்று ஏற்கெனவே அறிவித்திருக்கிறேன். அதனை நிர்வாக நிபுணர்களும், பொருளாதார நிபுணர்களும் வரவேற்றுக் கருத்துக்களை வழங்கியுள்ளனர். அதற்கேற்ப முதல் கட்டமாக இராமநாதபுரம், கோவை, தர்மபுரி, தஞ்சை ஆகிய மாவட்டங்களில் இந்த அமைப்பு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் தலைமையின்கீழ் நிறுவப்படும். இதற்காக அரசின் பங்குத் தொகையாக இரண்டு கோடி ரூபாய் அளித்திட வழி செய்யப்படும்.

நகர் நலன்.

27. நகர்ப்புற வளர்ச்சிக்காகவும் போதிய நிதி வசதி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. நகர்ப்புற சாலைகள் பராமரிப்பு போன்ற வேலைகளுக்காக மாநில அரசின் நிதியில் இருந்து 1·13 கோடி ரூபாய் மானியமாகவும், கடனாகவும் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

நம் மாநிலத்திலுள்ள 2 மாநகராட்சிகள், 99 நகராட்சிகள், 13 நகரியங்கள், 626 பேரூராட்சிகள் ஆகியவைகளில் 2 மாநகராட்சிகளிலும், 87 நகராட்சிகளிலும், 8 நகரியங்களிலும், 71 பேரூராட்சிகளிலும் குடிநீர் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் 3 நகராட்சிகளிலும், 37 பேரூராட்சிகளிலும் குடிநீர் வசதித் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு வருகின்றன.

1974–75இல் குடிநீர் வசதி வாரியத்திற்கு, வீராணம் திட்டத்திற்கான செலவு உட்பட, சுமார் 20 கோடி ரூபாய் அளவில் திட்ட முதலீடு செய்ய வகை செய்துள்ளோம்.

நகராட்சி நிதி நிலை ஆய்வுக் குழு (Municipal Finance Enquiry Committee) ஒன்று நிறுவப்பட்டு செயல்பட்டு வருகிறது.

சென்னை பெருநகர் வளர்ச்சி அதிகார மன்றம் (Madras Metropolitan Development Authority) 1973, டிசம்பர் திங்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. பெருநகர் வளர்ச்சித் திட்டத்தின்கீழ் மறைமலை நகரை

ஏற்படுத்துவதென்ற அரசு முடிவை 1973–74 நிதி நிலை அறிக்கையில் நான் குறிப்பிட்டேன். மறைமலை நகருக்கான நிலங்களைக் கையகப்படுத்தி இன்றியமையா அடிப்படை வசதிகள் பலவற்றையும் ஏற்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளது. மணலியில் சுற்றுப் புற நகர் மேம்பாட்டுப் பகுதி ஒன்றை உருவாக்கு வதையும் சென்னைப் பெருநகர் வளர்ச்சி அதிகார மன்றம் மேற்கொண்டிருக்கிறது. மத்திய அரசிட மிருந்து அண்மையில் சென்னை மாநகருக்கு வருகை தந்த வல்லுநர் குழு சென்னை மாநகரில் சுரங்க இரயில் பாதை ஒன்றை ஏற்படுத்துவதற்கான செயற்குறிப்புக்கு இசைவளித்துள்ளது. இதற்குத் தேவையான நிதிக்கு வகை செய்ய மத்திய அரசு விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்க முன்வரவேண்டும்.

ஆண்டுக்காண்டு கிராமங்களிலிருந்து அதிக மக்கள் மாநகருக்கு வந்த வண்ணமிருப்பதால் பெருநகர்ப் பகுதிகளில் பல சிக்கல்கள் எழுகின்றன. பெருநகர் வளர்ச்சி இம் மாநிலத்தின் சிறப்புப் பிரச்சினையாகும். இதைச் சமாளிக்க நமக்குப் போதுமான நிதி உதவி வழங்குமாறு மத்திய அரசை நாம் கேட்டுள்ளோம். சென்னை மாநகரை மாநிலத்தின் தலைநகரென்று மட்டும் கருதக் கூடாது என நாம் திரும்பத் திரும்ப வலியுறுத்தி வந்துள்ளோம். இது ஒரு வட்டாரப் பொருளாதார மையமாகும். சென்னை மாநகரிலிருந்து கணிசமான வருவாயைப் பெற்றுவரும் மத்திய அரசு இம் மாநகரின் வளர்ச்சி நேரிய வழியில் அமைந்திடுவதை உறுதிப்படுத்த போதிய தொகை செலவிடுவது சாலவும் பொருத்தமாக இருக்கும். பம்பாய், கல்கத்தா போன்ற பெரு நகரங்களின் வளர்ச்சிப் பணிகளுக்கு மத்திய அரசு கணிசமான அளவில் உதவி கொடுப்பதைப் போலவே சென்னைக்காகவும் கொடுக்க முன் வரவேண்டும்.

போக்குவரத்து.

28. இம் மாநிலத்தில் போக்குவரத்துத் துறை செவ்விய வகையில் செயல்பட்டு வருகிறதென்பதையும், நாட்டுடைமையாக்கப்பட்ட போக்குவரத்து நிறுவனங்கள்

நன்கு நடந்து வருகின்றன என்பதையும் சம்பந்தப்பட்ட அனைவர்களிடமிருந்தும் நாம் பாராட்டு பெற்றுள்ளோம் என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அறிவர். தனியார்களிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட போக்கு வரத்துத் துறை நிறுவனங்கள் அனைத்தும் திறமையாக நிர்வகிக்கப்பட்டு கணிசமான ஆதாயத்தை நமக்குத் தொடர்ந்து அளித்து வருகின்றன. இவைகளில் உள்ள பேருந்துகளின் எண்ணிக்கையையும் நாம் கூடுதலாக்கி யுள்ளோம். மேலும் மாநில அரசே நடத்தும் சாலைப் போக்குவரத்துத் துறையும் தனது நடவடிக்கைகளை சீர்படுத்தியுள்ளது.

போக்குவரத்துத் துறையை மேம்படுத்த தமிழ் நாடு அரசுக்கு முழுவதும் சொந்தமான முறையில் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகம் ஒன்று அமைக்கப்படும். அது ''பூம்புகார் கப்பல் போக்குவரத்துக் கழகம்'' என்று அழைக்கப்படும். இந்தக் கழகம் 5 கோடி ரூபாய் அங்கீகரிக்கப்பட்ட மூலதனத்துடன் தொடங்கும். இதற்கு 1 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட் டுள்ளது. தொடக்கத்தில் இதன் கப்பல்கள், நமது அனல் மின் நிலையங்களுக்குத் தேவையான நிலக்கரியைக் கொண்டு வருவதில் ஈடுபடும். பண்டைய காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் இருந்ததைப் போலவே இக்கழகத்தின் கப்பல்கள் நாளாவட்டத்தில் உலகம் முழுவதிலும் பணி யாற்றி பொருளும் புகழும் சேர்க்குமென நம்பு கிறோம்.

சாலைகள்.

29. தொழில் வளர்ச்சிக்கும், வேளாண்மைத் துறை வளர்ச்சிக்கும் போக்குவரத்து நெருக்கடிகளைத் தவிர்ப்பது இன்றியமையாததாகும்.

குறிப்பாக இந்த அரசு மேற்கொண்ட தீவிர முயற்சியால் திருச்சி மாவட்டத்தையும், தஞ்சை மாவட்டத்தையும் இணைக்கிற திருமானூர் பாலம் இந்தியாவிலேயே நீளமான பாலங்களில் ஒன்றும் புதுமையானதும் ஆகும்.

முசிறியையும், குளித்தலையையும் இணைக்கிற மிகப் பெரியதோர் பாலமும் உருவாகிக்கொண்டு வருகிறது. இந்தப் பாலம் அந்தப் பகுதி மக்களின் நீண்ட நாள் கோரிக்கையாகும்.

சென்னையில் மிகப் பெரும் அளவுக்கு போக்குவரத்து நெருக்கடியைக் குறைத்துள்ள அண்ணா மேம்பாலம் இந்தியாவிலுள்ள மூன்று பெரிய மேம்பாலங்களில் ஒன்றாகும்.

திருநெல்வேலியில் அமைக்கப்பட்டுள்ள திருவள்ளுவர் ஈரடுக்குப் பாலமும், கோவையில் அமைக்கப் பட்டுள்ள மூன்றடுக்குப் பாலமும், புதிய முறையில் இந்தியாவில் அமைக்கப்பட்டுள்ள பாலங்களில் தலை சிறந்து விளங்குவனவாகும்.

தொழிலாளர் நலன்.

30. தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரை அவர்களிடம் பற்றும் பரிவும், பாசமும் நேசமும் கொண்டதாக இம் மாநில அரசு இருந்து வருகிறது. இந்தியாவிலேயே முதல் தடவையாக பேருந்துப் போக்குவரத்து நிர்வாகத்தில் தொழிலாளர்களைப் பங்கு கொள்ளச் செய்ததையும், சுமார் 35,000 பேருந்து தொழிலாளர்களுக்கு ஓய்வூதியத் திட்டத்தை நீட்டித்ததையும் அரசின் இக்கொள்கைக்கு எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம்.

தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய ஊதியம், முதலாளிக்கு கிடைக்கவேண்டிய லாபம், பொருள்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய விலைகள் இம்மூன்றும் ஒன்றுக்கொன்று இணைந்த தன்மையுடையவை. இவற்றைக் குறித்து ஒரு சரியானகொள்கை வகுக்கப்பட வேண்டிய அவசியத்தை நான் தேசிய வளர்ச்சிக்குழுவின் பல கூட்டங்களில் வலியுறுத்தியுள்ளேன். தொழிலாளர்களுக்கு அரசு நிறுவனங்களில் பங்குகள் கொடுக்கும் திட்டத்தை முழுமைப்படுத்த மத்திய அரசின் சில சட்டங்களில் மாறுதல்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. இதைக்குறித்து மத்திய அரசுக்குக் கடந்த ஆண்டிலேயே நம் அரசு எழுதியுள்ளதை நானும் தலைமை

அமைச்சருக்குக் கடிதம் மூலமாக வற்புறுத்தியுள்ளேன். மத்திய அரசின் இறுதி முடிவு இதுவரை அறிவிக்கப் படவில்லை என்பதையும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

வேளாண்மைத் துறையிலுள்ள பல்வகைப் பணிகளுக்கும் வேளாண்மைக்குத் துணையாகவுள்ள பணிகளுக்கும் குறைந்த பட்ச ஊதிய வீதங்களை வரையறுப்பதற்காக, இந்த அரசு ஒரு குழுவை நியமித்தது. இக்குழுவின் பரிவுரைகளை அரசு ஏற்றுக்கொண்டு, பல்வேறு பணிகளுக்கும் குறைந்தபட்ச ஊதிய வீதங்களையும் அறிவித்துள்ளது. உயர்நீதி மன்றத்திலுள்ள வழக்குகள் தொடர்பாகத் தொழிற் சங்கங்களுக்குச் செலவுத் தொகை கொடுக்கவும் அரசு வகை செய்துள்ளது. சென்ற ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட உரையில் நான் குறிப்பிட்டவாறு, தொழிலாளர் சட்ட ஆலோசனைக் குழுக்கள் மூன்றினை அரசு நியமித்துள்ளது. தொழிலாளர்களும் சிறு தொழிற் சங்கங்களும் நீதிமன்றத்தில் நடவடிக்கை மேற்கொள்வது குறித்தும் அது தொடர்பான மற்றவை குறித்தும் அவர்களுக்கு ஆலோசனை அளிப்பதே இக்குழுவின் பணியாயிருக்கும்.

ஐந்து இலட்சம் ரூபாயுடன், தொழிலாளர் நலநிதி ஒன்று அமைக்கப்பட்டுள்ளது. சென்னை, மதுரை, கோவை ஆகிய ஊர்களில் தொழிலாளர் நல நிலையங்கள் தொடங்கப்பட்டுள்ளன.

தொழிலாளருக்கான அரசுக் காப்புறுதித் திட்டத்தை வரும் ஆண்டு கீழ்க்கண்ட புதிய பகுதிகளுக்கு நீட்டிக்கக் கருதியுள்ளோம் :—

(1) சென்னைப் புறநகர் பகுதி (அடையாறு, நந்தம்பாக்கம்).

(2) கரூர்.

(3) மேலூர்.

(4) ஆத்தூர்.

(5) ஆம்பூர்.

(6) காரமடை.

வேலை வாய்ப்பு.

31. தற்போதைய பொருளாதாரச் சிக்கலின் காரணமாக நாட்டில் படித்தவரிடையேயும் படிக்காதவரிடையேயும் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் வளர்ந்து கொண்டே வருகிறது. திட்ட வேலைகளின் வேகம் உயர்ந்தால்தான் வேலைவாய்ப்புகளை அதிகமாக்க முடியும். கிராமப்புற வளர்ச்சி வேலைகளின் மூலமும் வேறு தொழில் வளர்ச்சிகளின் வாயிலாகவும்தான் நம்மால் வேலையின்மையைத் தவிர்க்க முடியும் என்பதை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். ஒருபுறம் திட்டத்திற்கான மத்திய நிதி உதவியையும் வங்கிக் கடன்களையும் குறைத்துவிட்டு மறுபுறம் வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்கென சிறப்புத் திட்டங்களைத் தொகுத்து செயல்படுத்துவது திட்டமிடும் முறையில் உள்ள குறைபாட்டைத்தான் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. எனினும், மத்திய அரசினர் இம்முறைப்படி வகுத்துள்ள சிறப்புத் திட்டங்களை நாம் முழுவதும் பயன் படுத்தி வந்துள்ளோம். அனைத்திந்திய அளவில் ஐந்து லட்சம் வேலை வாய்ப்புகள் அளிப்பதற்காக மத்திய அரசு கொண்டு வந்துள்ள திட்டத்தின்கீழ் இதுவரை நாம் 6·6 கோடி ரூபாய் செலவில் பல பணிகளை மேற்கொண்டு செயல்படுத்தி வருகிறோம். இதன் பயனாக 35,000 வேலைகள் கிடைக்கும். இதற்கும் மேலாக, நம் நிதி வசதிகளிலிருந்தே நாம் இளைஞர் அணியை அமைத்து இதுவரை 4,576 இளைஞர்களுக்கு கிராமப் புறங்களில் வேலை செய்ய வாய்ப்பளித்தது நினைவு கூரத்தக்கது.

அரசு அலுவலர் நலன்.

32. ஆசிரியர்கள் உட்பட அரசு அலுவலாளர்களின் ஊதியங்களை மாற்றியமைத்தல், அவர்களின் பணி நிலைகளை மேம்படுத்தல் ஆகியவற்றில் கடந்த மூன்றாண்டுகளில் நாம் கணிசமான அளவு முன்னேற்றம் கண்டுள்ளோம். இரண்டாவது சம்பள ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரைகள் முழுவதுமாக நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளன. அதனையடுத்து, சம்பள ஆணைக் குழுவின் அறிக்கையில் சில முரண்பாடுகள் இருப்பதைக் கண்ணுற்று, இந்த

முரண்பாடுகளையும் சில பணியாளர் சங்கங்கள் தெரிவித்த குறைபாடுகளையும், களையும் பணிகளை மேற்கொள்ள ஒரு நபர் ஆணைக் குழு ஒன்றை இவ்வரசு அமைத்தது. இந்த ஒரு நபர் ஆணைக் குழுவின் பரிவுரைகளையும் அரசு ஒப்புக்கொண்டு அவற்றை நிறைவேற்றி வருகிறது. இதைத் தவிர தேவைக்கேற்ப அகவிலைப் படியையும் அரசு அதிகப்படுத்தி வருகிறது. 1970 அக்டோபர் திங்களில் செய்யப்பட்ட சம்பள விகித மாற்றத்தினை அடுத்து, இதுவரை மூன்று அகவிலைப்படி உயர்வுகளை அரசு அளித்துள்ளது. இந்தச் சம்பள வீத மாற்றங்களின் காரணமாகவும் அகவிலைப்படி உயர்வுகளின் காரணமாகவும் ஏற்படும் செலவையும் ஒரு நபர் ஆணைக் குழுவின் பரிவுரைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான செலவையும் சேர்த்து ஆண்டுக்குச் சுமார் 50 கோடி ரூபாய் வரை கூடுதல் செலவாகும் எனக் கணக்கிடப் பட்டுள்ளது.

மாநில அரசு அலுவலாளர் ஓய்வூதியம்—பணிக் கொடைத் திட்டத்தின்கீழ் அரசு அலுவலாளர்கள் பெற்றுவரும் நலன்களுடன் மேலும் நலன்களை அடைவதற்காக தமிழ் நாடு அரசு அலுவலாளர்களுக்கு 1974 ஜனவரி 1ஆம் நாள் முதல் ''சிறப்பு குடும்ப நலத் திட்டம்'' என்ற புதிய திட்டம் ஒன்று கொண்டு வரப் பட்டுள்ளது. இத் திட்டத்தின்கீழ், அரசு அலுவலாளர் தனது பணிக்காலம் முழுவதும் மாதம் ஒன்றுக்கு 10 ரூபாய் வீதம் தொகை செலுத்தி வருவார். அலுவலாளர் பதவியில் இருக்கும் காலத்தில் இறந்துவிட்டால், அவரது குடும்பத்திற்கு 10,000 ரூபாய் கொடுக்கப்படும். அலுவலாளர் ஒருவர் வயது முதிர்வின் காரணமாக ஓய்வு பெற்றுல் அல்லது வேறு ஏதாவது ஒரு காரணத்திற்காகப் பணியிலிருந்து வெளியேறினுல் அவருக்கு அவர் அதுவரை செலுத்திய தொகையுடன் வட்டியும் சேர்த்து அளிக்கப்படும். தற்காலிகப் பணியிலும் ஓய்வூதியம் பெறத் தகுதியற்ற பணிகளிலும் உள்ளவர்கள் உட்பட அரசு அலுவலாளர்கள் அனைவருக்கும் இத் திட்டம் பொருந்தும். மானியம் பெறும் கல்விக் கூடங்களில் பணியாற்றும் ஆசிரியர்களும் உள்ளாட்சி மன்றங்களின் பணியாளர்களும் இத்திட்டத்தின் கீழ் பயன் பெறலாம்.

உயர்ந்து வரும் விலைவாசிக்கேற்ப ஊதிய வீதங்களையும் அகவிலைப்படியையும் மாற்றி அமைப்பது குறித்து நாம் ஆறுவது நிதி ஆணைக் குழுவிடம் சில கோரிக்கைகள் கொடுத்தோம். மற்ற மாநிலங்களைவிட நம் மாநிலத்தில் அலுவலர்கள் சம்பள வீதங்கள் கூடுதலாக இருப்பதாகவும் ஆகவே சம்பள வீதங்களை உயர்த்துவதற்கு தனி மானியங்கள் நம் மாநிலத்திற்குக் கொடுக்கப்படமாட்டா என்றும் நிதிக் குழுவினர் கூறியுள்ளார்கள். மத்திய அரசின் அலுவலர்கள் பெறும் சம்பள வீதங்களையோ மத்திய அரசு நடத்தும் நிறுவனங்களில் கொடுக்கப்படும் சம்பள வீதங்களையோ கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டோமேயானால் இந்த வாதம் சரியானதல்ல என்பது தெளிவாகும். மத்திய அரசு நியமித்த சம்பளக் குழுவின் பரிந்துரைகளை மத்திய அரசு நிறைவேற்றியதால் இந்த இடைவெளி இன்னமும் கூடுதலாகவே மாறியுள்ளது. இந்த இடைவெளியைச் சரிக்கட்ட மாநிலங்கள் தங்கள் நிதி வசதிகளை மட்டும் நம்பியிருக்க முடியாது என்றும் மத்திய அரசு இதற்காக உதவி அளிக்க வேண்டுமென்றும் நாம் கோரியிருந்ததை நிதிக்குழு மறுத்துவிட்டது வருந்தத்தக்கது. மேலும், ஆண்டுக்காண்டு அகவிலைப்படி உயர்வு கொடுப்பதற்காக ஆகும் அதிகச் செலவை ஈடுகட்டுவதற்கு மத்திய அரசே பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்றும் நாம் கூறியிருந்தோம். இதையும் நிதிக்குழு ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இந்த நிலையில் அரசு அலுவலாளர்களுக்கும், ஆசிரியர்களுக்கும் ஊதிய, அகவிலைப்படி உயர்வு கொடுப்பதற்கு நம்முடைய சொந்த நிதி வசதிகளையே நாம் எதிர்பார்த்துச் செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது. எனினும், எப்போதும் நன்னயம் செய்தல் எனும் நமது கொள்கைக்கிணங்க, அவர்களின் நலனைக் கருத்தில்கொண்டு 1974 ஏப்ரல் திங்கள் முதல் அகவிலைப்படியை 10 ரூபாய் அதிகப்படுத்த அரசு முன்வந்துள்ளது. இதனால் ஆண்டொன்றுக்கு கூடுதலாக ஆகும் செலவு ஆறு கோடி ரூபாய் அளவில் இருக்கும்.

நிர்வாகச் சீர்திருத்தம்.

33. திட்டத்தைச் செவ்விய முறையில் செயல்படுத்த வேண்டுமானால் நிர்வாக அமைப்புகளை மேம்படுத்தவும் நடைமுறைகளைக் காலத்திற்கு ஏற்ப மாற்றியமைக்கவும் வேண்டும். 1971ஆம் ஆண்டில் அமைக்கப்பட்ட நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணைக்குழு இதுவரை ஏழு அறிக்கைகளை அரசுக்கு அனுப்பியுள்ளது. இக்குழு தனது பணிகளை 1974 ஜூன் அல்லது ஜூலை திங்களுக்குள் முடிக்குமென நம்புகிறேன். கிராம வளர்ச்சி, பொதுப் பணித்துறை, வருவாய்த்துறை இவை குறித்துள்ள இக்குழுவின் பரிந்துரைகள் மீது அரசு முடிவுகள் எடுத்துள்ளது. இம்முடிவுகள் குறித்து சம்பந்தப்பட்ட மானியங்கள் விவாதிக்கப்படும்பொழுது அவைமுன் விவரங்கள் வைக்கப்படும்.

உணவுக் கொள்கையும் விலைவாசி நிலவரமும்.

34. அரிசியையும் ஏனைய தானியங்களையும் பொறுத்தவரை, தமிழ் நாடு ஓரளவு உபரி மாநிலமே யாகும். எனினும், பயறு வகைகளும் எண்ணெய் வித்துக்களும் வேண்டிய அளவுக்கு உற்பத்தியாகவில்லை. இந்தியாவின் ஏனைய பகுதிகளில் உணவு தானியங்களின் விலை உயர்வும் அவை கிடைக்காமலிருக்கின்ற நிலையும் இருந்திடும்போது, தமிழ்நாட்டில் நாம் மேற்கொண்டுள்ள பயன்தரு உணவுக் கொள்கையால் உணவு தானியங்களின் விலைகள் ஓரளவு சீராக உள்ளன. ஏழை எளியவர்களுக்கு உதவிடும் பொருட்டு, சென்னை மாநகரிலும் கோவை நகரிலும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலும் அரசு நியாயவிலைக் கடைகளைத் தொடர்ந்து நடத்தி வருகிறது. வியாபாரிகளுக்கு ''லெவி'' விதிப்பதன் அடிப்படையில் உணவு தானியக் கொள்முதல் ஏற்பாடும் தொடர்ந்து செயல் பட்டு வருகிறது.

இந்த ஆண்டு நமது உணவுத் தேவைகளுக்குப்போக மத்திய அரசுத் தொகுப்புக்கு (Central Pool) 50,000 டன் அரிசி நாம் வழங்கியுள்ளோம். மேலும்,

கேரளம், கர்நாடகம், குஜராத், மேற்கு வங்கம், மராட்டியம், ஆகிய மாநிலங்களில் நிலவிய உணவு நெருக்கடியைப் போக்குவதற்காக நம்மால் இயன்ற அளவு 40,000 டன் அரிசியை அம் மாநிலங்களுக்கு, அனுப்பி வைத்தோம். அவ்வண்ணமே, அண்டை மாநிலங்களுக்கு வரகு, சோளம் போன்ற தானியங்களை 22,000 டன் வழங்கினோம். உணவு தானிய விலைகள் அனைத்திந்திய நிலையில் 64 புள்ளிகள் கூடியுள்ளதற்கு மாறாக, தமிழ்நாட்டில் மாநில அரசு பின்பற்றிவரும் உணவுக் கொள்கையின் விளைவாக, இந்த விலை உயர்வு 27 புள்ளிகள் அளவுக்கே இருந்தது. இன்றுங்கூட அனைத்திந்திய நிலையைவிட, நமது மாநிலத்தில் உணவு தானிய விலைவாசி 50 புள்ளிகள் குறைவாகும்.

இன்றியமையாப் பொருள்கள் நியாயமான முறையில் பகிர்ந்தளிக்கப்படுவதை உறுதிப்படுத்து வதற்கு நம்மால் ஆனதையெல்லாம் செய்து வருகிறோம். ஓரளவு கட்டுப்பாடுகள் விதித்தல், உணவு தானியங்களை வேண்டிய அளவு கொள்முதல் செய்தல், கொள்முதல் செய்த தானியங்களைப் பொதுமக்களுக்கு விற்பனை செய்வதற்குத் தகுந்த அமைப்பினை ஏற்படுத்தல், போதிய இருப்புகளைக் கைவசம் வைத்திருத்தல் ஆகிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வதன் மூலம் விலை வாசியை முடிந்தவரைக் கட்டுப்படுத்த முயலுகிறோம்.

விலைவாசி குறித்து நமது அரசின் சார்பில் என்ன சொல்கிறோம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எதிர்பார்ப்பதில் தவறில்லை.

இதுபற்றி 1967–68ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கை யில் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தந்த விளக்கத்தை நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன்—

''அரசியல் சட்டத்தின் ஏழாவது அட்டவணை யிலுள்ள மத்தியப் பட்டியலில் 36 முதல் 38 வரை உள்ள விதிமுறைகள், பணம் வெளியிடுதல், அந்நியச் செலாவணி போன்ற துறைகளை மத்திய அரசுடையது

ஆக்கி வைத்திருப்பதன் மூலம், பணவீக்கம், பற்ருக்குறை நிதி நிலை, என்பவைகளுக்கு மத்திய அரசு முழுப் பொறுப்பேற்றிருக்கச் செய்கிறது. இதனுல், விலை ஏற்றம் ஏற்படுவதற்கான பொறுப்பும் மத்திய அரசினையே சாருகிறது. எனவே விலைகட்டுப்படுத்தப் படுவதற்கான பொறுப்பும் மத்திய அரசே மேற் கொண்டாக வேண்டியதாகிறது. மத்திய அரசின் நடவடிக்கையால் விலைகள் கட்டுக்கடங்காமல் ஏறி விடுவதன் விளைவாக ஏற்படும் இன்னலையும் இழப்பையும் மாநில அரசு தாங்கித் தத்தளிக்க வேண்டி வருகிறது. விலைகளைக் குறைத்து நிலைமையைச் சரிப்படுத்தும் வலிமையை இந்திய அரசியல் சட்டம் மாநில அரசு களுக்கு அளித்திடவில்லை.''

இந்த சூழ்நிலையில் நம்முடைய அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட வகையில் நம்மால் முடிந்த அளவில் விலை வாசியைக் குறைக்க தொடர்ந்து நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருக்கிருேம்.

1973–74 வரவு-செலவு திருத்த மதிப்பீடுகள், 1974–75 வரவு-செலவு மதிப்பீடுகள்.

35. 1973–74ஆம் ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் வருவாய்க் கணக்கில் 49 இலட்சம் ரூபாய் உபரி இருக்குமென மதிப்பிட்டிருந்தோம். ஆனுல், திருத்த மதிப்பீடுகளின்படி 4·84 கோடி ரூபாய் வருவாய் பற்ருக்குறை இருக்குமென மதிப்பிட்டுள்ளோம். வருவாய் 465.56 கோடி ரூபாயிலிருந்து 468 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்துள்ளபோதிலும், செலவு 465.07 கோடி ரூபாயிலிருந்து 472.84 கோடி ரூபாயாக உயர்ந்து விட்டது. பல இனங்களின் கீழ் வருவாய் உயர்ந்திருப்பதே, மொத்த வருவாய், மதிப்பிட்டதை விட உயர்ந்துள்ளதற்குக் காரணம் ஆகும். ஆனுல், ஒருசில இனங்களில் வருவாய் குறைந்தும் உள்ளது. '' வணிக வரிகள் '', '' மோட் டார் வண்டி வரிகள் ''; '' ஏனைய மாநில வரிகள் ''

ஆகியவற்றின்கீழ் வருவாய் உயர்ந்திருக்க, திட்டத்தின் கீழ் வரும் பணிகளுக்கும் திட்டத்தின்கீழ் வராத பணிகளுக்கும் மத்திய அரசு தரும் உதவி மானியம் குறைந்துள்ளது. மத்திய அரசிடமிருந்து உதவி மானியமாக, 61.54 கோடி ரூபாய் கிடைக்குமென முதலில் எதிர்பார்த்ததற்கு மாருக, 41·15 கோடி ரூபாய்தான் கிடைக்குமென இப்போது எதிர்பார்க்கிறோம். மாநிலத் திட்டப் பணிகள், குடும்ப நலத் திட்டம் ஆகியவற்றிற்கு மத்திய அரசு தரும் நிதி அளவு குறைந்ததும், வெள்ளத் துயர் தணிப்புப் பணிகளுக்கு மத்திய அரசு உதவித் தொகை முற்றிலுமாக மறுக்கப்பட்டதுமே இக் குறைவுக்குக் காரணம் ஆகும். செலவு உயர்ந்திருப்பதை பார்த்தோமானுல், 1973 அக்டோபரில் அகவிலைப் படியை உயர்த்தியது, ஆண்டின் இடைப் பகுதியில் மத்திய அரசுத் துறைத் திட்டங்கள் (ஐந்து இலட்சம் பேர் வேலை வாய்ப்பு போன்ற திட்டங்கள்) சிலவற்றை மேற்கொண்டது ஆகியவையே செலவு உயர்வுக்குக் காரணமாகும்.

1974–75ஆம் ஆண்டு வரவு–செலவுத் திட்ட மதிப்பீடுகளின்படி வருவாய்க் கணக்கில் 470.69 கோடி ரூபாய் வருவாயும் 483.25 கோடி ரூபாய் செலவுமாகவும் நிகரத் துண்டு 12.56 கோடி ரூபாய் எனவும் எதிர்பார்க்கப் பட்டுள்ளது. மாநில ஆயத்தீர்வைகள் வகையில், நமது வருவாய் 1973–74-ல் 45 கோடி ரூபாயாக இருந்தது, 1974–75ஆம் ஆண்டில் 17.89 கோடி ரூபாயாகக் குறைந்து விட்டது தென்படும். 1974 ஆகஸ்ட் திங்கள் முடிவில் படிப்படியான மதுவிலக்கு நடைமுறையில் வருவதால் ஏற்படும் இந்த இழப்பு ஆறுவது நிதி ஆணைக்குழுவினுல் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை. வளர்ச்சிப் பணிகளின் வேகத்திற்கேற்ப வேறு மானியங்களும் நிதி ஆணைக் குழுவின் பரிந்துரைகளில் சேர்க்கப்படவில்லை. ஆகவேதான். இத்தனைப் பெரிய வருவாய் பற்றுக்குறை நமக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. இந்த வருவாய்ப் பற்றுக்குறைக்கும் மேலாக 56 கோடி ரூபாய் மூலதனச் செலவுக்கும் கடன் முன்பணங்கள் வகையில் 36 கோடி ரூபாய் அளிப்ப

தற்கும் மத்திய அரசிடமிருந்து வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்காக 39.67 கோடி ரூபாய் செலவுக்கும் வரவு-செலவுத் திட்ட மதிப்பீட்டில் தொகை சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

வருவாய்க் கணக்கில் 12.56 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுந்துள்ளதையும், எஞ்சிய எல்லா கணக்குகளிலும் துண்டு விழுந்துள்ளதை சேர்த்து 22.42 கோடி ரூபாய் துண்டு விழுந்திருக்கிறது. இதனை ஈடு கட்டவும் அதே நேரத்தில் மாநில வளர்ச்சி தடைப்படாதிருக்க போதிய வசதிகளை எழுப்பவும் சில முறைகளைக் கையாண்டுள்ளோம். மத்தியத் திட்டக் குழுவும் நாம் புதிய திட்டங்களுக்காக அதிக வரிகளை எழுப்ப வேண்டும் என நம்மிடம் கூறியுள்ளது. இதை மனதிற் கொண்டு தாங்கக் கூடியவர்கள் மீது வரி விதிக்கும் நமது கொள்கையின்படி நிதி வசதிகளை எழுப்ப வரி விதிப்பு முறைகளையும் வரி விதிப்பல்லாத புது முறைகளையும் பற்றி சில முடிவுகளை நாம் மேற்கொண்டுள்ளோம். இம் முடிவுகளின் வாயிலாக சுமார் 10 கோடி ரூபாய் கிடைக்குமென எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஆக வருவாய்க் கணக்கில் விழும் துண்டு 2.56 கோடி ரூபாயுட்பட மொத்தத் துண்டு 12.42 கோடி ரூபாயாக இருக்கும்.

வணிக வரி விதிமுறைச் சீரமைப்பு.

36. வணிக வரி விதிமுறைகளை ஆய்வு செய்ய அரசு நியமித்த சிறப்பு அதிகாரி கொடுத்துள்ள பரிந்துரைகளை அரசு பரிசீலித்து வணிக வரி விதி அமைப்புகளை சீரமைப்பது குறித்து சில முக்கிய முடிவுகளை எடுத்துள்ளது.

விற்பனை வரியைப் பொறுத்தவரையில் பல நாட்களாக இருந்து வந்த கோரிக்கை, பொருட்களின் மீது பல்முனை வரியை மாற்றி ஒருமுனை வரியாக ஆக்க வேண்டுமென்பது. எல்லா பொருட்களின் மீதும் இப்படி வரியை மாற்றி அமைப்பது என்பது இயலாத

காரியம் என்றும் தற்பொழுது இருக்கும் ஒருமுனை வரிப் பட்டியலை ஒரு சில பொருட்களைக் கூடச் சேர்த்து விரிவு படுத்தலாம் என்றும் சிறப்பு அதிகாரி பரிந்துரைத் துள்ளார். இப்பரிந்துரைகளை ஆராய்ந்து அரசு 59 பொருட்களை ஒருமுனை வரியின் கீழ் கொண்டுவர முடிவு செய்துள்ளது. தற்பொழுது பல கட்டங்களிலாக பலமுனை வரியின்கீழ் விதிக்கப்படும் மொத்த வரியை மனதில் வைத்துக்கொண்டும் வசதிவாய்ந்தவர்கள் பயன் படுத்தும் சில பொருள்களுக்கு இச்சீரமைப்பின் வாயி லாக வரியை உயர்த்தும் நோக்கத்துடனும் ஒருமுனை வரியின் அளவை நிர்ணயித்துள்ளோம். உதாரணமாக, தற்போதுள்ள பலமுனை வரி விகிதம் $3\frac{1}{2}$ சத விகிதம் என்றிருக்க, ஒரு பொருள், இரண்டு அல்லது மூன்று கட்டங்களுக்கு பலமுனை வரிக்கு உட்படும்பொழுது 7-ல் இருந்து $10\frac{1}{2}$ சதவீதம் அளவுக்கு மொத்த வரிப் பளு இப்போது இருக்கிறது. இதை மனதில் வைத்துக் கொண்டு ஒருமுனை வரியை பெரும்பாலும் 7 சதவீதமும் அதற்குள்ளாகவும் மாற்றி அமைத்துள்ளோம். சில ஆடம்பரப் பொருட்கள் மீதும் வசதி படைத்தோர் பயன்படுத்தும் பொருட்களின் மீதும் 10, 15, 25, 30 என்று சத விகித வரியும் இச்சீரமைப்பின்படி விதிக்கப் பட்டுள்ளது. அந்த விவரங்களை புதிய முறைப்படி விதிக்கப்பட்ட ஒருமுனை வரியின் அளவுப் பட்டியல் அவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ளதில் தெளிவாகக் காணுமாறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பலமுனைகளில் இரண்டு கட்டங்களிலாக 7 சத வீதம் வரி விதிக்கப்படும் பருப்பு வகைகள், எண்ணெய்கள் மீது இனிமேல் $3\frac{1}{2}$ சத வீதம் ஒருமுனை வரியே விதிக்கப் படும் என்பதையும் அவையின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன்.

விறகு, மாட்டுத் தீவனம், மற்றும் கண்ணாடி வளையல்கள் ஆகியவை இதுவரை பலமுனை வரிக்குட்பட் டிருந்தன. இனி இவற்றிற்கு முழு வரிவிலக்கு அளிக்கப் படும் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள் கிறேன்.

இப்பொழுது வெளிநாட்டு மது வகைகள் மீது ஒரு முனை வரி 24 சத வீதமாகவும் கள், சாராயம் நீங்கலான மற்ற மது வகைகள் மீது 12 சத வீதமாகவும் உள்ளது. இந்த வரி விகிதங்கள் 25 சத வீதமாக உயர்த்தப்படுகின்றன. அரிஷ்டம் எனப்படும் பொருளுக்கு ஒரு முனை வரி 30 சத வீதமாக விதிக்கப் படும்.

மேற் கூறியபடி விதிக்கப்படும் வரிகள் இன்று முதலே அமுலுக்கு வரும். இன்றே விற்பனை வரிச்சட்டத்தின் 59ஆம் பிரிவின்கீழ் அறிவிப்பு செய்வதன் மூலம் இம்மாற்றங்கள் செயல்படுத்தப்படும்.

இந்தச் சீரமைப்பில் வரி விதிப்புக்கு நாம் இப்போழுது வரையறுத்துள்ள விற்பனையின் அளவு ஒரு முக்கியமான முடிவாகும். 1967–68ஆம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்கள் ''வரிவிதிப்பு, வசூலித்தல் ஆகிய எந்தக் கட்டத்திலும் மெலிந்த நிலையினரான சிறு வியாபாரிகளுக்குச் சங்கடம் விளைவிக்கக் கூடாது, சலுகை காட்ட வேண்டும்'' என்று குறிப்பிட்டு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 10,000 ரூபாய் வியாபாரம் செய்யும் விற்பனையாளர்களுக்கு இருந்த விற்பனை வரி விலக்கை 15,000 ரூபாயாக உயர்த்தி சலுகை அளித் தார்கள். அதைத் தொடர்ந்து 1972–73ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் 15,000 ரூபாயிலிருந்து 25,000 ரூபாய் வரை ஆண்டு ஒன்றுக்கு விற்பனை செய்பவர் களுக்கு வரிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டது. இப்போது அதனை மேலும் சிறு வியாபாரிகளுக்கு சலுகை அளிக்கும் விதத்தில் 50,000 ரூபாய் என்கிற அளவுக்கு உயர்த்தி அவர்களுக்கு விற்பனை வரி விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்வதோடு இதனை வர்த்தக சமுதாயமும், சிறு வியாபாரிகளும் பொது மக்களும் வரவேற்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதனால் 40,000 சிறுகடை வியாபாரிகள் பயனடைவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இதனால் ஏற்படும் இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட இழப்பை ஈடு கட்டுவதற்கும் நிதி வசதியைப் பெருக்குவதற்கும் ஏற்ற வகையில் 10 இலட்ச ரூபாய்க்கு மேல் ஆண்டு ஒன்றுக்கு

விற்பனை செய்யும் வியாபாரிகள் தற்பொழுது கொடுக்கும் உபரி வரியான 5 சத விகிதம், 10 சத விகிதமாக உயர்த்தப்படும். தாங்கும் சக்தி உள்ளவர்கள் மீது வரி உயர்த்தும் கொள்கைப்படி இது சரியானது என்பதை அனைவரும் ஒத்துக்கொள்வர்.

கேளிக்கை வரிகளைப் பொறுத்த வரையில் தற்போது மூன்று முறைகள் கையாளப்படுகின்றன. மாநில அரசு விதிக்கும் கேளிக்கை வரி, ஊராட்சிகளிலும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் விதித்துள்ள உபரி வரி, அண்மையில் அரசு விதித்துள்ள உபரி வரி என்று மூன்று முறைகளின் கீழ் இவை விதிக்கப்படுகின்றன. இம் மூன்று முறைகளையும் ஒருங்கிணைத்து ஒரே வரிவிதிப்பு முறையை அரசு ஏற்க முடிவு செய்துள்ளது. இதன்படி வரிப்பளு அதிகமாகாது. வரி வசூல் செய்வது தற்போதைய முறையைவிட எளிதாகும். வரும் வருவாயில் அரசுக்கும், ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் கிடைக்கவேண்டிய பங்குகள் குறையாதபடி பகிர்ந்தளிப்பு முறைகள் வகுக்கப்படும். இது கேளிக்கை வரி சீரமைப்பே தவிர, கட்டண உயர்வுக்கு காரணமாகிற அளவிற்கு வரி உயர்த்துவதாகாது.

மோட்டார் வாகனவரிச் சீரமைப்பு.

37. தற்போது மோட்டார் வண்டிகளைப் பொறுத்த வரை இரண்டு வகையான வரிகள் விதிக்கப்படுகின்றன. 1931ஆம் ஆண்டு மோட்டார் வாகன வரிவிதிப்புச் சட்டத்தின்படி பயணிர் வண்டிகள் மீது இருக்கைகளின் அடிப்படையிலும், நிற்கும் பயணிகளின் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையிலும், பேருந்துகளுக்கு அன்றாடம் அனுமதிக்கப்பட்ட உச்ச தூர அளவின் அடிப்படையிலும் வரி விதிக்கப்படுகிறது. இதைத் தவிர, 1952-ம் ஆண்டு பயணிகள்-சரக்குகள் வரிவிதிப்புச் சட்டத்தின்கீழ் (Taxation of Passengers and Goods Act) ஏற்றிச் செல்லப்படும் பயணிகள், சரக்குகள் இவற்றிற்காக வசூலிக்கப்படும் கட்டணங்களைப் பொறுத்து வரி விதிக்கப்படுகிறது. இந்த இரண்டு வரிகளுக்குப் பதிலாக, இவற்றினை

ஒருங்கிணைத்து வரி முறையை சீராக்கி மாற்றியமைக்க தீர்மானித்துள்ளோம். இந்தச் சீரமைப்பின் சுருக்கத்தை மட்டும் இங்கு சொல்ல விரும்புகிறேன். பேருந்துகளைப் பொறுத்தவரை, உட்காரும் பயணிகளுக்கும், நிற்கும் பயணிகளுக்கும் தற்போதுள்ள தனித்தனி வரிவிகித வேறுபாடு அகற்றப்படும். மேலும், தற்போது நாளொன்றுக்கு செல்ல அனுமதிக்கப்படுகிற தூரத்தின் அடிப்படையில் வரி விகிதங்கள் விதிக்கப்படுகின்ற முறைக்கு மாருக பேருந்துகள் எந்தெந்த பகுதிகளில் செல்கின்றனவோ, அவற்றைப் பொறுத்து கீழ்க்கண்ட வாறு வரிவிகிதங்கள் மாற்றி அமைக்கப்படும்:—

	காலாண்டுக்கு வரிவீதம். ரூபாய்.
(1) சென்னைப் பெருநகர் பகுதியில் ஓடும் வண்டிகள்	50
(2) ஏனைய நகர்ப்புற வண்டிகள் ..	80
(3) இதர பகுதிகளில் ஓடும் வண்டிகள்	120
(4) விரைவுப் பேருந்துகள் ..	140
(5) உபரி வண்டிகள்	உரிமையாளர் கொடுக்கும் உச்ச விகிதத்தில் 75 சதவீதம்.

இவை பேருந்துகளின் நபர் கொள்ளளவின் (Passenger capacity) அடிப்படையில் விதிக்கப்படும். சரக்கு வண்டிகளைப் பொறுத்தவரை தற்போது எடைக்கேற்ப 19 வரி விதிப்பு நிலைகள் உள்ளதைக் குறைத்து, 7 நிலைகளாக மாற்றப்படும்.

ஒப்பந்த ஊர்திகளாகப் பயன்படுத்தப்படும் பேருந்துகளுக்கு விரைவு பேருந்து வண்டிகளுக்கான வரி விகிதம் விதிக்கப்படும். சுற்றுலா சொகுசு வண்டிகளாக ஓட அனுமதிக்கப்பட்ட பேருந்துகளுக்கு மேற்படி வீதத்தில் பாதி வரி விதிக்கப்படும்,

இதன் காரணமாக பேருந்துப் பயணிகள் கட்டணம் பொது மக்களை பெரிதும் பாதிக்காத வகையில் ஒரு கட்டுப்பாட்டுக்குட்பட்டுத்தான் உயர்வதற்கு அனுமதிக்கப்படும்.

புதிய பரிசுப் பத்திரத் திட்டம்.

38. புதிய பரிசுப் பத்திரத் திட்டம் ஒன்றை அறிவிக்க விரும்புகிறேன். இத்திட்டத்தின்படி 10 ரூபாய், 100 ரூபாய் மதிப்புள்ள இரண்டு வகைப் பரிசுப் பத்திரங்கள் வெளியிடப்படும். இவற்றின் மூலம் கிடைக்கும் தொகை அரசுக் கணக்கில் இரண்டாண்டுக் காலம் வைக்கப்பட்டு இரண்டாண்டுகள் முடிவில் பத்திரங்களின் முக மதிப்பு (Face Value) அப் பத்திரங்களை வைத்திருப்பவர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்படும். இந்த 2 ஆண்டுகளில் 6 தடவை பரிசுச் சீட்டு குலுக்கல் நடத்தப்படும். இத்திட்டத்தின் கீழ் பரிசுச் சீட்டு வாங்குபவர்களுக்கு பரிசு கிடைக்காவிட்டாலும் அவர்களுடைய முதல் திரும்பக் கிடைக்கும். நாலு திங்களுக்கு ஒன்று வீதம் ஆறு தடவை சீட்டுக் குலுக்கலில் வெற்றி பெற்ருல் ஒவ்வொரு முறையும் பரிசுகள் பெறும் வாய்ப்பும் ஒவ்வொரு பரிசுச் சீட்டுக்கும் இருக்கிறது. 100 ரூபாய் பத்திரங்களுக்கு 112 பரிசுகளும் 10 ரூபாய் பத்திரங்களுக்கு 222 பரிசுகளும் ஒவ்வொரு குலுக்கலிலும் உள்ளன. மொத்தமாக ரூபாய் 43 இலட்சம் பரிசுத் தொகையாகக் கொடுக்கப்படும்.

100 ரூபாய் வரிசையில் 5,00,000 ரூபாயும் 10 ரூபாய் வரிசையில் 2,00,000 ரூபாயும் என்ற இரு சிறப்புப் பரிசுகளும் இருக்கின்றன. இச்சிறப்புப் பரிசு பெறுபவர் கடைசிக் குலுக்கலில் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். இப் புதிய பரிசுத் திட்டத்தின் மூலம் கிடைக்கும் தொகைகள் வளர்ச்சிப் பணிகளுக்குப் பயன்படுத்தப் படும். தமிழ்நாட்டு மக்கள் இதை ஒரு புதிய சேமிப்பு முறையாகக் கருதிச் செயல்படுவார்கள் என எதிர் பார்க்கிறேன்.

39. செய்வதைச் சொல்லி, சொல்வதைச் செய்து, நமது தமிழ் மாநிலம் நல்வளங்கள் பெற்றுத் திகழவும்—சமதர்மத் திட்டங்கள் நாவின் நடனங்களாக இல்லாமல் நடைமுறை வடிவங்கள் பெற்று விளங்கவும்—சமுதாய நலன்களைக் காப்பதில் கண்ணின் இமைக் கதவுகள் போல் செயல்படவும்—தன்னை ஒப்படைத்துக் கொண்ட இந்த அரசு, ஏழு ஆண்டு காலமாக மக்களின் முன் வைத்துள்ள சாதனைகளின் பட்டியலோடு, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையின் திட்டங்களையும் இணைப்பதில் பெருமை கொள்கிறது.

40. இந்த அறிக்கையினைத் தயாரிக்க என்னுடன் ஒத்துழைத்து உறுதுணை புரிந்த நிதித் துறைச் செயலாளர், மற்றும் அவருடன் இணைந்து பணியாற்றியவர்கள், ஏனைய துறை அலுவலர் அனைவர்க்கும் என் நெஞ்சார்ந்த நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்த 1974–75ஆம் ஆண்டுக்குரிய நிதி நிலைத் திட்ட மதிப்பீடுகளை அவையினர் ஏற்குமாறு வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வணக்கம்

சென்னை,
1974 மார்ச் திங்கள் 4ஆம் நாள்.

மு. கருணாநிதி,
முதலமைச்சர்.